κον Κουκούμη
Δημητ.
Σταδίου 41
Αθήνα 121

ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Περίοδος Α' — Έτος 24ον
Αριθμός Φύλλου 160

Εκδότης - Ιδιοκτήτης - Διευθυντής - Υπεύθυνος
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ:
ΜΑΡΤΙΟΣ 1970

Γραφεία:
Καρβουνάδες — ΚΥΘΗΡΑ

Εκτυπούται
εν Πειραιεί

Τιμή Φύλλου
Δρχ. 2

25η Μαρτίου

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ούτε ο χρόνος, ούτε το φρικώδες παιδομάζωμα, ούτε οι αιωνιεμοί πού σάν τυφώνες έθέριζαν τά δάση τών ελλήνων γενεών, τίποτε δέν επέτυχε όχι μόνον νά ξεριζώση ελληνικήν φυλήν αλλά ούτε νά τήν λυγίση καί νά λησμονήση τά ιδανικά της. Απ' εναντίας όσο εμεγάλωναν οί κίνδυνοι καί αί συμφοραί επολλαπλασιάζοντο τόσον εξαλυβδούτο ή θέλησις τών Ελλήνων, τόσον εκρατύνετο τό εθνικό των φρόνημα καί εζωντάνευε μέσα εις τά στήθη τους ή ιδέα τής Ελευθερίας.

Καί ιδού πώς άμα τό σήμαντρον τής Αγίας Λαύρας εσήμανε τό εωθινόν, επετελέσθη τό ιστορικόν εκείνο θαύμα! Σύσσωμον τό Ελληνικόν Έθνος συνεκλονίσθη βαθύτατα καί ώρμησεν σάν ετός εις τό σώμα τού κατακτητού. Άνθρωποι πρᾶοι, ειρηνικοί, μειλίχιοι, ταπεινοί καί θλιβεροί τήν όψιν, ραγιάδες πού ούτε κάν υπώπτευε καί περιφρονούσε ό αγέρωχος καί εμπειροπόλεμος δεσπότης μετεμορφώθησαν εξαφνα σε γίγαντας καί σε τιτάνας πού εγνώριζαν νά χειρίζωνται τήν πάλα καί τό καρυοφύλλι, ώς νά πολεμούσαν χρόνια ολόκληρα. Ιερεί, διδάσκαλοι, έμποροι, ποιηταί, γεωργοί, ποιμένες, καλόγηροι καί ναυτικοί όλοι κατέβηκαν μέ ιερόν ενθουσιασμόν εις τόν υπέρ όλων αγώνα. Καμμία διάκρισις ηλικίας, φύλου καί κοινωνικής τάξεως. Όλοι συνηγωνίζοντο εις ηρωϊσμόν καί αυτοθυσίαν. Το Έθνος ετάνυε όλας τάς μυϊκάς του δυνάμεις καί τάς πνευματικάς του ικανότητας καί εξαπέλυε όλον τόν αφαντάστου ορμητικότητος ψυχικόν του δυναμισμόν. Κτυποῦσε ό κατακτητής αλύπητα μά ή Ελλάς έγραφε τίς λαμπρότερες σελίδες τής ηρωϊκής της ιστορίας, σελίδες πού εις πολλά σημεία ξεπερνοῦν εις ηρωϊσμόν καί εις αυτοθυσίαν τήν ιστορίαν τών ηρωϊκών αγώνων τής αρχαίας Ελλάδος. Η ανθρωπότης ολόκληρος επί επτά ολόκληρα έτη παρίστατο έκθαμβος πρό τού θαύματος τής αναστάσεως τής Ελλάδος. Από τήν γῆν αυτήν, εις τήν οποίαν ανέλαμψεν εις υπερτάτην λαμπρότητα τό ανθρώπινον πνεῦμα ύψοῦντο αί φλόγες καί οί καπνοί τής θυσίας. Το άνθος τής παγκοσμίου διανοήσεως έβλεπε εις τόν αγώνα αυτόν τήν ηώ μιᾶς νέας πνευματικής εποχής.

Σήμερον, επί τῇ επετείῳ τής 25ης Μαρτίου, ή πνοή τών περιστάσεων καί ή σημασία τών καιρῶν γεννᾶ παλμούς εις τήν ψυχήν τού Ελληνικού λαού καί ή εθνική συνείδησις πτερουγίζει υπέρ τό Ελληνικόν στερέωμα υπενθυμίζουσα εις τήν ανθρωπότητα τούς παλμούς, τάς ελπίδας αλλά πρό παντός τάς αποφάσεις τής Ελληνικής ψυχής όπως καί σήμερον αγωνισθῆ υπέρ τής ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Επίτιμος Δικηγόρος

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Θήρας κ. Γαβριήλ εις Κύθηρα

Αιφνιδίως αφίκετο εις Κύθηρα ό Σεβασμ.ώτατος Μητροπολίτης Θήρας - Αμοργού καί Νήσων κ. κ. Γαβριήλ μέ τόν αντικειμενικόν σκοπόν νά ιερουργήση καί τελέση καί μνημόσυνον υπέρ τού προσφάτως αποβιώσαντος αδελφού του Μηνᾶ Ανδρέου Καλοκαιρινού.

Η είδησις ότι αφίκετο διεδόθη αστραπιαίως καί τήν Κυριακήν πρωΐαν από ένωρίς ήρχισαν εξ όλων των σημείων τής Νήσου νά προσέρχωνται συγγενεῖς, φίλοι, γνωστοί καί άγνωστοι διά νά ακούσουν τόν υπεράξιον κληρικόν τής Νήσου μας. Όπως καί εις άλλας φοράς πού επεσκέπτετο τό Νησί μας ό Σεπτός Ιεράρχης μας καί ιερουργοῦσε καί συγκεντρώνετο πολύς κόσμος έτσι καί τώρα ή συγκέντρωσις υπῆρξε κάτι τό έκτακτον.

Ο Σεβασμώτατος Μητροπολίτης μας, είχε φέρει μεθ' εαυτού ένα ιεροδιάκονον θαυμάσιον δέ ιεροψάλτην, ό οποίος μαζί μέ τούς τοπικούς μας ιεροψάλτας εδημιούργουν μέσα εις τήν εκκλησίαν ένα εξαιρετικόν φαινόμενον από χριστιανικής απόψεως.

Εις τήν θείαν Ιερουργίαν έλαβε μέρος ό νεοχειροτονηθείς ιερεύς κ. Άνθιμος Βενέρης καί τό ευλαβές πολυπληθές εκκλησίασμα μέ ευλάβειαν παρηκολούθει τήν σπουδαίαν ιεροτελεστίαν. Ο Σεβασμιώτατος κατά τό Θεῖον Κήρυγμα συνεκίνησε βαθύτατα όλον τό εκκλησίασμα, εξέφρασε δέ καί τάς θερμάς ευχαριστίας του πρός τό εκκλησίασμα, τό οποίον τόσον τιμητικῶς έδωσε τό παρόν.

Εν κατανύξει ετελέσθη τό ιερόν μνημόσυνον τού πρό μηνός θανόντος αδελφού του Μηνᾶ, συμπεριέλαβε δέ καί τάς δύο εξαδέλφας του Ελένην καί Αγγελικήν. Καί ή τόσον λαμπρά τελετή ετελείωσε τήν 11ην καί 30' π. μ.

Καί ημεῖς, ή κοινή γνώμη, συγγενεῖς καί φίλοι ευλαβικά υποβάλλομεν πρός τόν Ιεράρχην τών Κυθήρων εγκαρδίους ευχαριστίας καί παρακαλοῦμεν τόν Παντοδύναμον νά συμπαραστέκη εις τήν υγείαν του διά τό συμφέρον Λαού καί Εκκλησίας.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Μέσα στό δρόμο τής ζωής, ὦ άνθρωπε τί βρῆκες,
ολίγες είναι οί χαρές καί πιό πολλές οί πίκρες.
Μέσα στό δρόμο τής ζωής, όπου τόν περπατάω,
είναι πολύ ανώμαλος, δέν ημπορῶ νά πάω.
Μέσα στό δρόμο τής ζωής, πόσα εμπόδια έχω,
πού περπατάω όλημερίς καί πόσο πιά νά 'ντέχω.
Μέσα στό δρόμο τής ζωής, βρίσκω πολλά εμπόδια,
ανήφορα, κατήφορα, καϋμούς καί στενοχώρια.
Μέσα στό δρόμο τής ζωής, μέσα στά μονοπάτια,
σέ λεωφόρους, σέ στενά, τί 'δαν τά δυό μου μάτια.
Μέσα στό δρόμο τής ζωής, πού έχω περπατήσει,
κουράστηκα, βαρέθηκα πλέον αυτή τή ζήση.
Μέσα στό δρόμο τής ζωής, πού περπατῶ ακόμα,
μέ πίκρες καί μέ βάσανα ώς πού νά μπῶ στό χῶμα.

Ο Μητροπολίτης πρ. Κυθήρων Μελέτιος

ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ - ΑΧΑΡΙΣΤΟΣ

ΜΑΓΟΥΛΑ 7. 1. 1970

Ελάβομεν καί ευχαρίστως όπως πάντοτε δημοσιεύομεν τήν κατωτέρω επιστολήν τού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρ. Κυθήρων κ. κ. Μελετίου ώς έχει:

Εν Μαγούλᾳ τῇ 7-1-1970

«Πόσον δοκεῖτε αξιωθήσεται τιμωρίας ό τόν Υιόν τού Θεού καταπατήσας καί τό αίμα αυτού κοινόν ήγησάμενος, ενῷ ηγιάσθη καί τό πνεῦμα τής χάριτος ενυβρίσας»;

«Οίδαμεν γάρ τόν είπόντα, εμοί εκδίκησις, εγώ ανταποδώσω», λέγει Κύριος καί πάλιν· «Κύριος κρινεῖ τόν λαόν αυτού».

«Φοβερόν τό εμπεσεῖν εις χεῖρας Θεού ζῶντος».

Ομιλεί ό θεῖος Απόστολος Παῦλος εν τῇ πρός Εβραίους επιστολῇ (κεφ. Ι' στ' 29—31). Εμβαθύνωμεν εις τό πνεῦμα τού Αποστόλου. Εκείνος πού καταπατεί τόν Υιόν τού Θεού καί σκοπεῖται τό αίμα αυτού, ότι είναι κοινόν, εν τῷ οποίῳ ηγιάσθη, ούτος είναι ό υβρίζων αυτόν καί βεβηλώνων τήν Κυριακήν, καί συντελῶν εις τήν ερήμωσιν τῶν ναῶν αυτού, εις περιφρόνησιν τού Εκκλησιασμού. Ούτος δέν διαφέρει τού αθέου Κομμουνιστού!

Εσκοτισμένος τήν διάνοιαν, απηλλοτριωμένος τῆς ζωῆς τού Θεού διά τήν άγνοιαν, τήν ούσαν εν αυτῷ, διά τήν πώρωσιν τής καρδίας αυτού, περιφρονεί τόν νόμον αυτού. Αησμονεί, ότι ό Κύριος έχυσε τό αίμα του επί τού Σταυρού καί εν αυτῷ καθηγίασε τήν Κυριακήν ημέραν, ώς ημέραν τού Κυρίου. Εντεῦθεν οί Άγιοι Πατέρες μετά τόσης αυστηρότητος περιεχαράκωσαν τόν αγιασμόν αυτής. Έγραψα δύο μελέτας, εις βιβλιάρια δημοσιευθείσας, καί σειράν όλόκληρον ποιμαντικῶν εγκυκλίων πρός πλήρη φωτισμόν τῶν εσκοτισμένων διανοιῶν.

Ο τοιούτος είναι αχάριστος. Αλλά ό ίδιος αυτός, ό οποίος δέν σκέπτεται τάς ευεργεσίας τού Θεού, ό οποίος είναι αχάριστος, γίνεται αιτία διά τῶν πράξεων αυτού νά στερηθῆ τής θείας αντιλήψεως διά παντός, μᾶς διδάσκει ό μέγας Βασίλειος. Ο χρυσορρήμων Ιωάννης μᾶς λέγει· ότι ή κρίσις τού Θεού είναι τόσον αυστηροτέρα δι' ένα άνθρωπον, όσον μεγαλειτέρα ή πρός αυτόν ευεργεσία. Αλλά τίς μείζων ευεργεσία, ποία άλλη μεγαλειτέρα ευεργεσία υπάρχει διά τόν άνθρωπον, ταύτης ότι έχυσε τό τίμιον καί πανάχραντον αίμά του επί τού Σταυρού, ότι απέθανεν επ' αυτού, εταφη καί τήν τρίτην ημέραν ανέστη εκ τῶν νεκρῶν, καί εχάρισεν εις τόν άνθρωπον τό μέγα, τό υπερμέγιστον Μυστήριον τῆς Θείας Ευχαριστίας, μέ τόν αγιασμόν τῆς Κυριακῆς!

Εάν λησμονῶμεν τάς πρός ημᾶς θείᾳ Προνοίᾳ ευεργεσίας, τούτο σημαίνει, ότι είμεθα ανάξιοι τούτων. Αί εντεῦθεν συνέπειαι λογίζονται βαρεῖαι. Ο αχάριστος είναι κατώτερος καί αυτῶν τῶν κτηνῶν, παρατηρεῖ, ό Άγιος Αμβρόσιος, διότι καί αυτά γνωρίζουσιν, εκείνον πού τούς δίδει τροφήν καί τά φροντίζει.

Εξαίρετος άνθρωπος, σεβαστός φίλος, δημόσιος υπάλληλος, ακέραιος, τίμιος, άγνός, λευκός, ό κ. Αντώνιος Βαλταδῶρος, Έλλην καί Χριστιανός Ορθόδοξος, προλαβών, πυκνήθη με επί τῷ νέῳ έτει. Εντύπωσιν βαθυτάτην μοί έκαμεν, αυτή ή υστερόγραφος παρατήρησίς του! Δέν πιστεύω νά μ' ελησμόνησες! Μέ ευεργέτησε!... Μοί έκαμε μίαν μεγάλην ευεργεσίαν! Μ' εξυπηρέτησεν εις τό δύσκολον θέμα τῆς ύδρεύσεως! εις τήν χρηματοδότησιν τού έργου, δωρεάν! Όλα εις βάρος τού Δημοσίου! Τού έγραψα: Καί πῶς δύναμαι νά λησμονήσω τόν σεβαστόν φίλον, τόν άνθρωπον κ. Αντώνιον Βαλταδῶρον! μίαν τόσον μεγάλην ευεργεσίαν πρός με καί τό νησί μου, τά Κύθηρα! Το βιβλίον τού αδελφού σας κοσμεῖ τήν βιβλιοθήκην μου, καί όλας τάς βιβλιοθήκας τῶν κοινοτήτων τῶν Κυθήρων, δωρεάν καί αυτό διανεμηθέν εις αυτάς!

Τί σύμπτωσις!

Τήν ιδίαν ημέραν, παραμονήν τού νέου έτους, έλαβον καί μίαν επιστολήν εξ Αθηνῶν, υπό χρονολογίαν 20-12-69, διά γραφομηχανῆς γεγραμμένην, τῆς χρονολογίας ούσης διά μελάνης! Η παρατήρησις αυτή έχει σημασίαν! Γράφει δέ μοι τά ακόλουθα:

«Έφυγες καί πῆρε όψη χαρωπή όλόκληρο τό νησί. Έσβυσε ή μελαγχολία από τά πρόσωπα τῶν ανθρώπων. Εάν δέν τό είχες αντιληφθῆ, σέ πληροφορούμε, ότι ήσουν μισητός στό 95% τῶν κατοίκων. Καί πολύ μισητός· όλοι τώρα, πλήρεις ικανοποιήσεως εύγνωμονοῦν τήν Εθνικήν Κυβέρνησιν, πού τούς απήλλαξεν από αυτό τό άγχος, από την παρουσία σου στό νησί... Εμίσησες τόν ταλαίπωρο Ποταμό μας, άνευ λόγου, καί έκανες τό πᾶν νά τόν καταστρέψης οικονομικῶς...»

Πρόκειται περί τῆς μεταθέσεως τού Παζαριού από τῆς Κυριακῆς εις τό Σάββατον!

Το γεγονός μοί υπενθυμίζει τήν περικοπήν εκ τού Ιεροῦ Ευαγγελίου τού Λουκᾶ (Κεφ. Η' 26—35). Εκεί εθεράπευσεν ό Κύριος ένα δαιμονιζόμενον, υπό λεγεῶνος δαιμονίων βασανιζόμενον, καί διέταξε τά δαιμόνια νά ελευθερώσωσι τό θῦμά των, νά εισέλθωσι δέ εις αγέλην τινά χοίρων, εκεί που πλησίον βοσκομένην. Τούτο καί έγινεν· ή δέ αγέλη τῶν χοίρων ώρμησε κατά τού κρημνού καταληφθεῖσα υπό τῶν δαιμονίων, καί απεπνίγη εις τήν λίμνην. Η εμπορία τῶν χοίρων εθεωρεῖτο αθέμιτος, κατά τόν Μωσαϊκόν νόμον καί απηγορεύετο. Οί Γαδαρηνοί, πού εζημιώθησαν ύλικῶς, εξῆλθον πρός συνάντησιν τού Ιησοῦ, ούχί νά τόν ευχαριστήσωσι, πού εθεράπευσε τόν δαιμονιζόμενον, αλλά νά τού εἴπωσι νά φύγῃ μακράν από τῶν ορίων των!

Το Κυριακάτικον Παζάρι τού Ποταμού εν Κυθήροις επέδρα δυσμενῶς εφ' όλοκλήρου τῆς ζωῆς τῆς νήσου, ιδιαιτέρως επί τού λαού τῶν χωρίων, τῶν πλησίον τού Ποταμού ευρισκομένων. Οί Ναοί τήν Κυριακήν ηρημοῦντο. Η μετάθεσις τού παζαριού εις τό Σάββατον, ομολογεῖται, ούδεμίαν δυσμενῆ απήχησιν έσχεν επί τῶν συμφερόντων τού Ποταμού. Η 13ετής Ποιμαντορία μου εν Κυθήροις ήλλαξε τό πρόσωπον τῆς νήσου. Η εμπορική κίνησις καί συναλλαγή επολλαπλασιάσθη, ή γεωργία, ή κτηνοτροφία καί καθόλου ή ζωή τού αγρότου μετεβλήθη επί τά βελτίω. Το εισόδημα τούτου επολλαπλασιάσθη· παρά τήν ελάττωσιν τού πληθυσμού εν τῇ νήσῳ, ή ζωή σφίζει, καί ή μετανάστευσις ήρχισε μειουμένη. Ο λαός εστράφη πρός τήν εργασίαν, έπαυσεν ή τοκογλυφία. Μία απλῆ διαδρομή πείθει τόν κάθε επισκέπτην περί τῆς εμφανοῦς προόδου καί αναπτύξεως τῆς νήσου εις όλους τούς τομεῖς. Έχω τήν δύναμιν τῆς παρρησίας νά διακηρύξω καί τό διακηρύττω. Έζησα πτωχός, ίνα καταστῶσιν, ἂν όχι πλούσιοι, αυτάρκεις, όλοι οί άλλοι. Ο Ποταμός δέ έσχε τήν μείζονα εύνοιαν καί βοήθειαν παρ' εμοῦ. Ομιλοῦσι τά πράγματα, βοῶσι, κραυγάζουσιν. Ούδεμίαν έκαμα διάκρισιν. Υπῆρξα Αρχιερεύς τῶν Κυθήρων. Τά ηγάπησα καί εξακολουθῶ νά τά αγαπῶ!!!

Ο Ξενοφῶν μᾶς διδάσκει, ότι υπάρχουσιν καί μερικοί άγραφοι νόμοι, τούς οποίους ό Θεός έδωκεν εις όλους τούς ανθρώπους. Ούτοι είναι, α) ό Σεβασμός πρός τό θεῖον. β) Η τιμή πρός τούς γονεῖς, καί γ) Η ευγνωμοσύνη.

Ο Δημοσθένης λέγει: Είναι καθῆκον παντός ανθρώπου νά ενθυμῆται εις τήν ζωήν τάς πρός αυτόν γενομένας ευεργεσίας, νά ομολογῶνται, καί μαρτυρῶνται δημοσίᾳ, ευκαιρίας δοθείσης

Ο αχάριστος είναι ικανός διά πᾶσαν πρᾶξιν αφιλότιμον καί ποταπήν, κακίας καί μοχθηρίας απόζουσαν.

Ο Σοφοκλῆς λέγει: Ο άνθρωπος έχει χρέος νά ενθυμῆται πάντοτε όσα καλά γίνονται αυτῷ. Η ψυχή, ή οποία λησμονεί τήν ευεργεσίαν, μαρτυρεί, ότι τῆς λείπει ή ευγένεια.

Το ν' αναγνωρίζῃ κανείς τούς ευεργέτας του είναι σημεῖον τού πολιτισμού του, αυτού τού ανθρωπισμού του. Η αχαριστία είναι δεῖγμα τῆς ταπεινῆς καταγωγῆς, ἣν έλκει. Αφαιρεί από τόν αχάριστον τήν ανθρωπίνην αυτού ιδιότητα. Αποδεικνύει αυτόν κατά τήν ιδιότητα τῆς φύσεως αυτού όχεντραν, φείδι κολοβό!»

Η ψυχή τού Έθνους, όταν τούτο καθημαγμένον από τό χυθέν άφθονον Ελληνικόν αίμα, ἦτο ακόμη νωπόν, ανιζον, εσκέφθη νά κάμῃ μίαν πρᾶξιν, είναι ή ευγενεστέρα τῶν πράξεών του. Νά στήσῃ εν «ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ ΧΡΙΣΤΟΝ».

Πόσα κακά δέν υπέστημεν από τήν αθέτησιν τού Τάματος τούτου; Καί μόλις τώρα μετά 150 περίπου χρόνια, προέβημεν εις τό πρῶτον βῆμα ενάρξεως πραγματοποιήσεως τού μεγάλου αυτού Τάματος.

Το υπεδείξαμεν κατά τό 1938 εις τό βιβλίον ημῶν «Εκκλησιαστικαί Σελίδες Λακωνίας», επανελάβομεν καί υπεμνήσαμεν τό ανεκπλήρωτον χρέος τούτο ενώπιον τῆς Ι. Συνόδου, εν έτει 1961, καί εξεδώκαμεν καί έντυπον υπό τόν ανωτέρω τίτλον, «Μνημεῖον ευγνωμοσύνης... το ιστορικόν Η' Ψήφισμα τῆς εν Άργει Δ' Εθνικῆς τῶν Ελλήνων Συνελεύσεως».

Ευτυχῶς τούτο ανεκινήθη καί κατά τήν Συνοδικήν Περίοδον τῆς Αριστίνδην Ι. Συνόδου καί υιοθετήθη υπό τού Αρχηγού τῆς Εθνικῆς Επαναστάσεως καί βαίνει εις τήν πραγμάτωσίν του. Εάν καί πάλιν λησμονηθῇ! Ούαὶ αλλοίμονον!

Το πιστεύω, ότι όλα τά κακά πού συνέβησαν εις τό Έθνος οφείλονται εις λησμοσύνην τού Ελληνικού Λαού, τήν οποίαν ούτος απέδειξεν έναντι τῶν τόσων μεγάλων εκδουλεύσεων τῆς Θ. Προνοίας πρός αυτό, ώς μαρτυρεί ή ιστορία!

Αλλά τούτο «γίνωσκε, λέγει ό θ. Παῦλος, εν τῇ δευτέρᾳ του επιστολῇ πρός τόν Τιμόθεον, ότι εν εσχάταις ημέραις ενστήσονται καιροί χαλεποί· έσονται γάρ οί άνθρωποι, φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν απειθεῖς, αχάριστοι, ανόσιοι, άστοργοι, άσπονδοι, διάβολοι, ακρατεῖς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, έχοντες μόρφωσιν ευσεβείας, αλλά τήν δύναμιν αυτῆς ηρνημένοι».

Ταῦτα εις απάντησιν εις τήν επιστολήν τού κ. Γεωργίου Αντωνοπούλου.

Ο πρ. Κυθήρων ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΙΛΤΑΤΗΝ ΜΑΣ ΚΥΠΡΟΝ

Το Πανελλήνιον στρέφει καί πάλιν τά βλέματά του πρός τήν αγαπημένην Κύπρον. Ευχεται ομόνοιαν εις τό ελληνικόν στοιχεῖον τῆς Μεγαλονήσου.

Μόνον μέ τήν ομόνοιαν θά ικανοποιηθοῦν οί ιεροί Εθνικοί πόθοι.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τό υπ' αριθ. 177)62 έγγραφον τού Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Μακαρίου, εις απάντησιν επί τῇ αποστολῇ φύλλων μέ τό δημοσίευμα «Περί βασάνων τού Κυπριακού Λαού».

«Προεδρικόν Μέγαρον. Εν Λευκωσίᾳ τῇ 7η Φεβρ. 1970.

Κύριον Κ. Στάθην, Διευθυντήν εφημερίδος «Αλήθεια τῶν Κυθήρων, Καρβουνάδες Κύθηρα.

Αγαπητέ κ. Στάθη,

Εντεταλμένος υπό τῆς Α. Μ. τού Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Αρχιεπισκόπου Μακαρίου νά γνωρίσω λῆψιν τῶν αντιτύπων τῆς εφημερίδος «Αλήθεια τῶν Κυθήρων», τά οποία ευγενῶς απεστείλατε εις Αυτόν καί νά Σας ευχαριστήσω θερμῶς διά τό ενδιαφέρον σας υπέρ τῆς Κύπρου.

Διαβιβάζω τάς ευχάς τού Μακαριωτάτου.

Μετά τιμῆς
Μ. Ε. Κωνσταντινίδης
Γραμματεύς Προεδρίας

Επί δέ τῇ εγκληματικῇ απόπειρᾳ δολοφονίας τῶν εγκληματιῶν καί προδοτῶν τῆς ανθρωπότητος τού λάμποντος ώς ό ήλιος ανά τήν παγκόσμιον Χριστιανωσύνην τῶν ημερῶν μας Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, απεστείλαμεν τό κάτωθι τηλεγράφημα:

«Εθνάρχην Αρχιεπίσκοπον Κύπρου Μακάριον
Κύπρον

Δοξάζομεν Παντοδύναμον επί διασώσει Σας.

Εφημερίς «Αλήθεια Κυρήρων»
Κωνσταντίνος Στάθης».

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΖΩΝΤΑΝΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὰ συλλεγέντα χρήματα ἀπὸ κάτι χέρσα ἀγροτικὰ κτήματα ποὺ οἱ κληρονόμοι τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἀποθιώσαντος Κωνσταντίνου Γεωργίου Στάθη, ἐκ Σταθιανίκων, ἀφιέρωσαν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν χωρίων μας Ἅγιον Γεώργιον καὶ Ἅγιον Εὐστάθιον.

Δὲν γεννᾶται ζήτημα διὰ τὸ ποσὸν ποὺ εἰσεπράχθη (14.700 δρχ.), ἀλλὰ ἡ πρᾶξις εἶναι ἐξαιρετική. Ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀποθιώσας ἐκεῖ πατήρ των, ὅστις ἐντελῶς ἀγράμματος, ἦτο γνήσιος Ἕλλην καὶ Χριστιανός, ὅπως καὶ ἡ σύζυγός του καὶ ἀνδρωσαν τοὺς θλαστούς των μὲ τὰ Ἑλληνο - ἐθνικο - χριστιανικὰ αἰσθήματα. Ἰδοὺ στάδιον δόξης λαμπρὸν δι' ὅλους τοὺς ξενητευμένους μας. Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν οἱ ἀδελφοί μας Ἕλληνες, ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὰ διάφορα Κράτη τῆς Γῆς ὅτι δὲν εἶναι θλαστοὶ τῆς ποτὲ πτωχῆς Ἑλλάδος μας, ἀλλὰ εἶναι μέλη «τῆς Χριστιανικῆς Ἑλλάδος μας. Τὴν ὁποίαν ἐξύψωσε ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατική μας Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Γ. Παπαδόπουλον καὶ νὰ εἶναι πρᾶοι, γενικῶς δὲ ἡ πρᾶξις των εἶναι ἕνα ζωνταν ὸν Χριστιανικὸν παράδειγμα.

ΧΡΥΣΟΥΣ ΑΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ

Πρέπει νὰ εὑρεθῇ ὁ κεκρυμένος θησαυρὸς

Ὅλοι γνωρίζομεν τὴν ἱστορίαν τοῦ γέροντος ἐκείνου, ὅστις εἶχε υἱοὺς καὶ δὲν ἦσαν ἐργατικοὶ καὶ ἀσώτως ἐχρησιμοποιοῦσαν τὴν νεότητά των. Καὶ ἐσκέφθη νὰ βεβαιώσῃ τὰ τέκνα του ὅτι μέσα στὸ ἀμπέλι ποὺ εἶχαν καὶ τὸ ὁποῖον ἐκληρονομοῦσαν ἔχει κρύψει θησαυρὸν μεγάλον. Ὅταν ἀπέθανε ἐσυμφώνησαν καὶ ἐπῆγαν νὰ ἀνασκάψουν διὰ νὰ εὕρουν τὸν θησαυρόν. Δὲν ἐβρῆκαν ὅμως τίποτε. Ἀπεφάσισαν νὰ πάγουν πάλιν νὰ ἀνασκάψουν. Τὸ ἴδιον, δὲν ἐβρῆκαν τίποτε. Τὸ ἀμπέλι ὅμως λόγῳ τῆς ἐργασίας ἀπέδωσε πλουσίαν παραγωγὴν καὶ τὰ τέκνα ἐννόησαν ὅτι ἡ πατρικὴ συμβουλὴ ἦτο νὰ ἀγαπήσουν τὴν ἐργασίαν. Καὶ ἰδοὺ ἕνα θέμα γιὰ τοὺς νέους τῆς νήσου. Δὲν εἶναι νὰ φεύγουν διότι ἡ ξενητειὰ εἶναι πάντα ξενητειά. Τὰ πράγματα ἄλλαξαν. Ὅταν δίδομεν ἐργασίαν γενικῶς εἰς τὸ νησί μας, ὅσην εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δίδωμεν εἰς τὰ ξένα ποὺ ἐπηγαίναμεν (διότι τώρα ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησίς μας μετέβαλε τὴν κατάστασιν καὶ θὰ μένωμεν ἐδῶ) θὰ κερδίζωμεν διὰ τὴν ζωὴν ἥρεμον καὶ καλήν, οἱ νέοι μορφώνονται, δημιουργοῦνται, ἐργασίαι ὑπάρχουν πολλαὶ καὶ καλαί, ἀσχέτως ὅτι καὶ ἡ γεωργικὴ ὅταν εἴμεθα ἐπιμελεῖς ἀποδίδει. Ἀλλὰ ἐδικαιολογούμεθα, τὰ χρόνια τὰ παιδικά μας, ποὺ ἐτρέχαμε ξυπόλυτα, ἡμίγυμνα καὶ μὲ τροφὴ λίγη καὶ μόνον κριθινο ψωμὶ καὶ λίγο ἀπὸ ἐκεῖνο καὶ λίγο λάδι καὶ ἀναγκαστικῶς ἔπρεπε νὰ μεταναστεύσωμεν, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἐπράξαμεν.

Τώρα ὅμως κανεὶς, μὰ κανεὶς ἐκ τῶν νέων μας δὲν δικαιολογεῖται νὰ μεταναστεύσῃ, γιατὶ ἐὰν δὲν θεωρεῖ τὸν κύκλον τοῦ περιβάλλοντος στὸ νησὶ ἀρκετόν, ἔχομεν τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος μας, ἔχομε τὴν Ἐθνικὴν Ναυτιλίαν μας, ἔχομεν ὑπηρεσίας πολυπλόκους καὶ πολλὰς καὶ συνεχῶς δημιουργοῦνται καὶ νέαι, ποὺ θὰ ἀπορροφοῦν τὸ ἐργατικὸν δυναμικόν, ἀλλὰ καὶ ἡ τοπικὴ διαβίωσις εἶναι ὅλο καὶ καλυτερεύει κάθε μέρα. Τὸ Κράτος μας ἔφερε φῶς καὶ νερό, μᾶς κάνει δρόμους, κατασκευάζει λιμάνια, παντοῦ εἶναι παρὼν καὶ τολμῶ νὰ προσθέσω κάτι ποὺ δὲν πιστεύω νὰ μὲ παρεξηγήσῃ κανένας ἀναγνώστης μου, στὸ τραπέζι ὅλων, δὲν ἔχει πτωχούς. Θὰ ἰδῆς ἐδέσματα ἐφάμιλλα τῶν πάλαι πλουσίων. Λοιπὸν Νέοι μας. Στὴν Ἑλλάδα μας εἶναι ὁ κεκρυμμένος θησαυρός. Ἐσεῖς θὰ τὸν βρῆτε. Εἶναι ὁ Χρυσοῦς Αἰών.

ΩΡΑΙΑ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΕΛΕΣΑΝ

Ὡς εἴχομεν γράψει εἰς πολλὰς ἐκδόσεις, πολλὰ θαύματα ἐκτελοῦνται εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐλέσαν καὶ ὁ κόσμος μεταβαίνει καὶ ἀπολαμβάνει καὶ τῆς πνευματικῆς διδασκαλίας ἐκ τῶν ἱεροτελεστιῶν καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς ψυχαγωγίας καὶ ὑγιεινῆς βουνήσιας μυρωδιᾶς θρούμπης κ.λ.π. καὶ τὴν αὔραν καὶ μυρωδιὰν τῆς θαλάσσης. Τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀπόκρεω συνέπιπτε νὰ τελεσθῇ μνημόσυνον ἑνὸς ἐκ τῶν μεγάλων συνδρομητῶν τοῦ Ἱδρύματος, πρὸς δὲ συνέπιπτε καὶ ἡ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Ματθ. Τοράκη, καθωρισθεῖσα πρὸ ἐτῶν ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ υἱοῦ των Πέτρου Τοράκη, ποὺ ὡς γνωστὸν παρεσύρθη ὑπὸ αὐτοκινήτου μεταφέροντος λάδι τῆς Ἁγίας Ἐλέσης καὶ πέρασε τὸ αὐτοκίνητον ἀπὸ ἐπάνω του καὶ δὲν ἔπαθε τίποτε. Τὸ ἐκκλησίασμα ἦτο ἀρκετόν, ὅλοι οἱ πέριξ κάτοικοι ἦσαν παρόντες καὶ δύο αὐτοκίνητα ἔφερον προσκυνητάς.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἅπαντες μετέβησαν εἰς τὸ εὐρύχωρον καὶ πολυτελέστατον Ἡγουμενεῖον, ὅπου διενεμήθησαν αἱ πίτται τοῦ μνημοσύνου καὶ ἐσερβιρίσθη ὁ κατ' ἔθιμον προσφερόμενος καφές, μεθ' ὃ τὸ ἐκκλησίασμα ἄπλωσε εἰς τὸ ἔξωθι τοῦ περιβόλου τοῦ Ἱδρύματος δενδροφυτευμένον τμῆμα τοπίον καὶ ἀπεθαύμαζε καὶ τὰ τελούμενα ἔργα, εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς τσιμεντοστρώσεως τοῦ περιβόλου, εἰς τὴν δενδροφύτευσιν, τὰ ὁποῖα θὰ δημιουργήσουν τὸ πράσινον, εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς τσιμεντοστρώσεως τῆς ὁδοῦ ὅπου τὸ Ἵδρυμα θὰ ἑνωθῇ μὲ τὴν ἐπαρχιακὴν ἀσφαλτοστρωμένην ὁδὸν εἰς Κουμάρο καὶ διαφόρους ἄλλας μικροεργασίας, τὰ ὁποῖα ἔργα ἐνισχύει ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα καὶ τὰς μεγάλας ἐργασίας ποὺ οἱ Κυθήριοι ἐξετέλεσαν εἰς ἔργα καὶ προσφορὰς εἰς χρῆμα εἰς τὸ Ἵδρυμα. Πάντες ἔμειναν εὐχαριστημένοι καὶ ἐξέφρασαν εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ἐθνικήν μας Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία βοηθεῖ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἦτο τελείως ἐγκαταλελειμμένος καὶ τώρα βλέπει καλὲς ἡμέρες.

Ἡ Μητέρα

Μάνα γλυκειὰ καὶ στοργική, ἀκούραστη μητέρα,
γιὰ τὰ παιδιά της προσπαθεῖ καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα.
Ἀπ' ὅλα τὰ γλυκίσματα, γλυκύτερη 'ναι ἡ μάνα,
μάνα φωνάζει τὸ παιδί, δὲν παύει 'πὸ τὸ κλάμα.
Ἡ μάνα 'γαπάει τὰ παιδιὰ καὶ ὅλα τὰ λατρεύει.
ὅλοι μάνα φωνάζουνε, νέοι, παιδιὰ καὶ γέροι.
Καὶ τὸ μωρὸ σὰν γεννηθῆ καὶ θέλει νὰ μιλήσῃ,
ἡ πρώτη λέξι ποὺ θὰ πῆ, μανοῦλα θὰ ψελίσῃ.
Μάνα φωνάζ' ὁ ἄρρωστος, μάνα ὁ πονεμένος,
μάνα ὁ 'τοιμοθάνατος, μάνα ὁ ξενητεμένος.

Ὁ Γρουσούζικος χρόνος

Μιὰ φορὰ καί 'να καιρό, ὁ κόσμος ἦτο ἀγαθός,
τώρα μετεβλήθη πονηρός, ἀπαίσιος καὶ μοχθηρός.
Δὲν πιστεύομε εἰς τὸν Θεόν, πούχει μεγάλη χάρι,
τοὺς ἄρπαξε ὁ πονηρός, τοὺς πῆγε στὸ Φεγγάρι.
Καὶ μᾶς ὀργίσθη ὁ Χριστός, κάπσαν ἀροπλάνα,
καράβια ἐβουλιάξανε, κλαίει ἡ κάθε μάνα.
πνιγήκανε στὴ θάλασσα, λεβέντες, παλληκάρια.
Ἔπεσε πύρινη φωτιά, καῆκαν τὰ καράβια,

Ὑπὸ ΑΣΠΑΣΙΑΣ ΓΚΙΚΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1970

Τραγικὸς θάνατος ἔπληξε τὸ βράδυ πρὸς τὸ πρωΐ τῆς 8ης Φεβρουαρίου τὴν πρωτεύουσαν Χώραν ὑπὸ τὰς κατωτέρω συνθήκας:

Ὁ Παναγιώτης Βέζος, υἱὸς τοῦ μεγαλεμπόρου Χώρας Λαζάρου Βέζου, ποὺ εἶχε ἀρραβωνιασθῆ μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Βικεντίου Κασιμάτη, ἀπὸ τὰ Τραβασαριάνικα, εἶχον μεταβῆ εἰς τὸ σινεμὰ στὸ Λιβάδι καὶ ὅταν τελείωσε, ἔχων μοτοσακὸ ἀνέβηκαν καὶ οἱ δύο ἐπάνω καὶ πήγαιναν γιὰ τὴ Χώρα. Ἀτυχῶς, δεδομένου ὅτι ἦτο περασμένη ἡ ὥρα, αὐτὸς ἐπρόσθεσε πολλὴ ταχύτητα καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦ δρόμου παρὰ τὴν Ἀνάληψιν, τυχαίως εὑρίσκετο εἰς τὸν δρόμον, ἐπιστρέφων εἰς τὸ σπίτι του εἰς τὸ Λιβάδι, ὁ Ἐμμανουὴλ Λευθέρης μετὰ τῶν δύο ὄνων του καὶ προσεπάθησε νὰ κάμῃ εἰς τὴν ἄκρην τὸ μοτοσακὸ καὶ ἢ λόγῳ κακοῦ χειρισμοῦ ἢ ἐκ κακῆς ὁδηγήσεως ἔπεσε, τραυματισθεὶς αὐτὸς θανασίμως καὶ ἐλαφρῶς ἡ μνηστή του.

⁂ Ἐλάβομεν τὴν ἐφημερίδα «Χριστιανική», τὸ πρῶτον κυκλοφορήσαν φύλλον της τοῦ κ. Νικολάου Ψαρουδάκη, μὲ ἐκλεκτὴν ψυχοφελῆ, πολυποίκιλον ὕλην. Στὴν ἐκλεκτὴν ἐφημερίδα καὶ τὸν κ. Διευθυντήν της ἀπευθύνομεν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχόμεθα πρόοδον εἰς τοὺς ἐθνικοχριστιανικοὺς ἀγώνας.

⁂ Σκληρὸν ἦτο τὸ ἀτύχημα τοῦ Παναγιώτου Βέζου, ἡ ταχύτης μποροῦσε νὰ ἦτο ὀλιγώτερη, ἀλλὰ ἐὰν ἐφοροῦσε μετάλλινο σκοῦφο, ὡς ὑπῆρχε, νομίζω διαταγή, μποροῦσε νὰ μὴ σκοτωθῆ. Ἂς χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα.

⁂ Τὰ ἔργα τῆς Ἁγίας Ἐλέσης συνεχίζονται καὶ βελτιουμένου τοῦ καιροῦ θὰ προχωρήσουν διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς ὁδοῦ, ἐνισχυομένης ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

⁂ Μὲ ἰδιαιτέραν γενικῶς εὐχαρίστησιν, ἠκούσθη ἡ διάδοσις ὅτι ἀπεφασίσθη ὅπως γίνῃ δρόμος ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς Χώρας καὶ ὅτι ἐγκῆκε σχετικὸν κονδύλιον κατ' ἀρχὴν 200.000 δρχ. Αὐτὸ θὰ ἔχῃ μεγάλα καὶ ἄμεσα ἀποτελέσματα διὰ τὸν λιμένα καὶ ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ Καψαλίου.

⁂ Ἡ χήρα τοῦ ὁπλοδιδασκάλου Τσερέσκο, διατελέσαντος καθηγητοῦ ὁπλομαχίας τῆς Ἀθηναϊκῆς Λέσχης καὶ Στρατιωτικῶν Σχολῶν, ἐδώρησε τὴν βιβλιοθήκην τοῦ συζύγου της εἰς τοὺς νεαροὺς Ἕλληνας πρωταθλητὰς τῆς ξιφασκίας ἀδελφοὺς Χατζησαράντου, εἰς ἔνδειξιν βαθυτάτης ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης.

⁂ Εἰς τὴν Πλατεῖαν Ἄμμου Κασαβᾶ γίνονται μεγάλα ἔργα. Θὰ γίνῃ λιμάνι. Ὡς γνωστὸν ὁ Καραβᾶς μὲ τὸ λιμάνι αὐτὸ εἶναι ἕνα ἐξαιρετικὸ τουριστικὸ μέρος τῆς νήσου. Εἶναι ὑπήνεμον, ἔχει ὡραῖα περιβόλια, ὀπωροφόρα δένδρα καὶ οἱ κάτοικοι, ὅπως ὅλοι οἱ Κυθήριοι γενικῶς, εἶναι φιλόξενοι καὶ ἀσφαλῶς τὸ καλοκαῖρι θὰ ἔχῃ μεγάλην κίνησιν. Ὑπάρχουν καὶ μέσα ὕπνου καὶ τροφῆς.

⁂ Ὁ σκληρὸς χειμώνας συνεχίζεται. Ἀπελπίσθημεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ βελτιωθῆ ὁ καιρός.

⁂ Οἱ ἀδελφοί μας Κύπριοι εἶχον σοβαρὰς διαταραχάς. Ὅλος ὁ Ἑλληνισμὸς δοξάζει τὸν Θεὸν ποὺ διεφύλαξε τὸν Μεγάλον Ἐθνομάρτυρα Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον.

⁂ Παρ' ὅτι ὁ χειμὼν ὑπῆρξε βαρὺς καὶ αἱ καλλιέργειαι σιτηρῶν κ.λ.π. δὲν ἔγιναν ὅλαι, παρὰ ταῦτα τὰ δένδρα ἐλιές, ἀμυγδαλιὲς καὶ ὀπωροκηπευτικὰ φαίνονται ὅτι θὰ ἔχουν καλὴν παραγωγήν.

⁂ Τὸ κόστος τῆς ζωῆς κυμαίνεται εἰς τὰς αὐτὰς τιμάς. Παντοῦ ὑπάρχουν ἄφθονα τὰ παντοειδῆ ἀγαθά.

⁂ Ἡ ἐργασία εἶναι ἀκριβή. Ἡ ἀκριβώτερη εἶναι εἰς τὰ ἀμπέλια, 150—200 δρχ. καὶ τροφή. Τὸ κρασὶ ὅμως δὲν πωλεῖται καὶ μοιραίως τὰ ἀμπέλια θὰ ἐκλείψουν.

⁂ Ἡ Δασικὴ Ὑπηρεσία ἐργάζεται πυρετωδῶς καὶ στολίζεται ἡ γυμνότης τῆς ἀκαλλιεργήτου ἐκτάσεως μὲ τὸ ἐκλεκτὸ βαθυπράσινο πεῦκο. Σὲ λίγα χρόνια ἡ νῆσος θὰ ἔχῃ μεταβληθῆ εἰς ἕνα μεγάλο δάσος ἐκ πεύκης εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπῆρχεν παρὰ μόνον ἀφάνες καὶ ἄχρηστοι θάμνοι. Τὸ Κράτος βοηθεῖ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ καὶ τοὺς κατοίκους ποὺ ἐργάζονται συνεχῶς καὶ ποὺ ἐξημερώνεται τὸ νησί. Μαζὶ μὲ τὰ ἔργα ποὺ ἐκτελοῦνται καὶ θὰ ἐκτελεσθοῦν, τὸ νησὶ θὰ μεταβληθῆ εἰς ἕναν ἀνθόκηπον. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ πραγματοποιεῖ ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησίς μας, ἡ ὁποία δεικνύει ἰδιαίτερον στοργικὸν ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ μικρὸ ὡραῖο νησί μας. Καὶ ἡμεῖς πάντες ἀναγνωρίζοντες τὴν εὐεργεσίαν, ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας.

⁂ Ὁ Κυθηραϊκὸς Λαὸς συμμετέχει εἰς τὴν μεγάλην χαρὰν τοῦ Λαοῦ τῆς γείτονος περιφερείας Βάτικα καὶ ὅλης τῆς περιφερείας ποὺ ἐξυπηρετεῖ ἡ μεγάλη ὁδὸς μέχρι Κεραμωτῆς, διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Νεαπόλεως - Κεραμωτῆς. Ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ὁ Παντοδύναμος ηὐδόκησε καὶ ἡ ἐπὶ χρόνια φαυλοκρατία καὶ τὰ ρουσφέτια ἐξερριζώθησαν ἀνεπιστρεπτί. Ἀπολαμβάνομεν πραγματικὴν ἐλευθερίαν καὶ ἰσοπολιτείαν. ΑΝΑΠΝΕΥΣΑΜΕ.

⁂ Μὲ μεγαλοπρέπειαν ἑωρτάσθη ἡ 25η Μαρτίου εἰς τὴν Νῆσον. Εἰς τὴν Χώραν ὅπου τὸ Γυμνάσιον, ὑπῆρξε μεγαλοπρεπεστάτη. Ἐξεφωνήθησαν λόγοι, ἐτελέσθησαν ἐθνικοὶ χοροὶ κλπ.

ΤΟ ΠΟΡΘΜΕΙΟΝ

Χαρμόσυνον γεγονὸς - Στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Ἐθν. Κυβερνήσεως

Ὅπως ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν προηγουμένην ἔκδοσίν μας, τὴν ὕλην τῆς ὁποίας ἐκλείναμεν ὅταν τὸ Ἑλικόπτερον αὐτὸ χωρὶς καμμίαν εἰδοποίησιν ἀφικνεῖτο στὸ χωριό μας, Καρβουνάδες καὶ ἐπροσγειοῦτο ἀφικνεῖτο στὸ Νησί μας ὁ Ἐξοχώτατος Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κύριος Στ. Παττακός. Ὁποῖα τιμή, νὰ ἔλθῃ ἐδῶ νὰ μᾶς ἰδῇ, νὰ μᾶς φέρῃ τὸ χαιρετισμὸ τοῦ Σεβαστοῦ μας Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κυρίου Γεωργίου Παπαδοπούλου καὶ νὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὸ χαρμόσυνον γεγονός, καθορίζεται φέρρυ - μπὼτ τὸ ὁποῖον θὰ συνδέσῃ Κύθηρα, Γύθειον, Κρήτη. (Σχετικῶς εἴχομεν γράψῃ εἰς παλαιὰν ἔκδοσιν). Ἡ συγκοινωνία θὰ εἶναι καθημερινή. Γιὰ τὸ Νησί μας ἀνοίγονται νέοι ὁρίζοντες. Θὰ μποροῦμε γιὰ κάθε ζήτημα νὰ πηγαίνωμε στὴ Κρήτη, στὸ Γύθειο, θὰ ἐρχόμεθα εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς κατοίκους τῶν περιφερειῶν αὐτῶν μετὰ τῶν ὁποίων θὰ συνδεθοῦμε, καὶ κοινὰ θὰ εἶναι ὅλων τὰ συμφέροντα, θὰ ἔχομεν ψυχαγωγίαν καὶ μὲ τὰ μεταφορικά μας μέσα θὰ μποροῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δι' οἱονδήποτε ἀναφυσύμενον ζήτημα ἢ ἀνάγκη νὰ προχωροῦν καθ' ἑκάστην δι' οἱανδήποτε περιφέρειαν θελήσουν. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ, τοῦ ὅτι τὸ Νησί μας θὰ ὠφεληθῆ.

Ἦτο πολὺ συγκινητικὴ ἡ ἀστραπιαία αὐτὴ ἄφιξις τοῦ ἐλικοπτέρου, τὸ φέρον τὸν κύριον Παττακόν.

Καὶ μέσα στὸ κατάστημα τοῦ τηλεφωνείου ποὺ εἰσήλθομεν ὅλοι, ἦτο κάτι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ περιγραφῆ καὶ νὰ ἀποδοθῆ μὲ τὸ πνεῦμα ποὺ ἔγινε ἡ συνομιλία. Ἡ πραότης, ἡ στοργή, παρουσιάζετο ὡς οἰκογένεια πατέρα καὶ παιδιῶν, συνομιλούσαμε τὰ λίγα λεπτὰ ποὺ ἦτο ὁ διάλογος, σὰν συνδημόται.

Ἀναλογιζόμενοι «τὸ γνῶθι σαυτὸν» καὶ βλέποντες στὸ μέσον μας μὲ τὰς ἐργατικάς μας ἐνδυμασίας τὸν κύριον ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως Στ. Παττακὸν νὰ μᾶς ρωτᾶ τί θέλομε; τί μᾶς συμφέρει; Ἦλθα νὰ Σᾶς ἴδω.

Ἦλθε νὰ μορφώσῃ γνώμην. Ἡ ψυχὴ ὅλων μας πόσον εὐτυχήσαμεν νὰ παρευρεθοῦμεν ἐσπαρτάρει ἀπὸ χαρὰ καὶ ἀπὸ ἐνθουσιασμόν. Εἶναι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος μας, ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν καὶ ὅπως ὁ Χριστὸς ἔλεγεν: «Ὅστις περιφρονήσῃ ἕνα ἐκ τούτων τῶν ἐλαχίστων οὐκ ἐστι μου ἄξιος». Ἔτσι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἦλθε ἐν ἀστραπῇ νὰ ἴδῃ καὶ νὰ ξέρομε πάντες ὅτι τὰ ζητήματά μας θὰ λυθοῦν.

Ἔτσι προάγονται οἱ λαοί. Ἂς διαβάσουν οἱ φαυλοκρατες, οἱ ὁποῖοι μᾶς τυραννοῦσαν καὶ εἶχον μεταβάλῃ πόσον ἔννοιαν δικαιοσύνης. Ἔτσι ὁ Χριστιανικὸς λαὸς τῆς Ἑλλάδος μας, ὅλοι μας, εἴμεθα ἕνα ὁμῆνος ὡς ἡ μέλισσα γύρω εἰς τὴν ἐκ Θεοῦ σταλεῖσαν Κυβέρνησίν μας. Εἶναι ριζικὴ ἀναδημιουργία, εἶναι παντοῦ, πόλεις, χωρία, συνοικισμοί, παντοῦ χαρά, ἐργασία, ἀσφάλεια, ἠρεμία, πρόοδος. Ἐργαζόμεθα μὲ ζῆλον καὶ αὐξάνει ὁ Ἐθνικὸς πλοῦτος καὶ παντοῦ πλημμυρίζουν ὁ πάντα τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς. Ἀποπερατουμένων ὅλων τῶν προγραμματισθέντων ἔργων ἔχοντες ὑπ' ὄψει καὶ τὴν δόσιν ὅτι μελετᾶται ἡ κατασκευὴ καὶ ἀεροδρόμιον στὸ Νησί μας, θὰ καταστῇ ἐκεῖνος ποὺ εἶπε κάποιος καλλιτέχνης: «Τὰ Κύθηρα, τὸ πρωτουριστικὸ μέρος τῆς Μεσογείου».

Καὶ ὅλα, ἀπὸ τὴν Ἐθνικήν μας Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν εὐγνωμονοῦμεν.

ΚΩΝ. ΣΤΑΘΗΣ

Θρησκευτικὴ στήλη

Τὰ θεμέλια τῆς ἐκκλησίας

Λόγοι τοῦ κ. Ι. Χρυσοστόμου

Καὶ διὰ νὰ μάθῃς ὅτι δὲν μετεκίνησαν τὸ παλαιὸν θεμέλιον, ἀλλ' ἐπάνω εἰς αὐτὸ ὠκοδόμησαν, ἄκουσον αὐτὸν τὸν σοφὸν ἀρχιτέκτονα Παῦλον, ὅστις ὁμιλεῖ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς οἰκοδομῆς διότι αὐτὸς εἶναι ὁ σοφὸς ἀρχιτέκτων. Καθὼς σοφός, λέγει, ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθεσα. Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν πῶς ἔθεσαν αὐτὸ τὸ θεμέλιον. Ἐπάνω, λέγει, εἰς ἄλλο θεμέλιον παλαιόν, τὸ θεμέλιον τῶν προφητῶν. Ἀπὸ ποῦ τοῦτο εἶναι φανερόν; Δὲν εἶσθε πλέον ξένοι, λέγει, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν Ἁγίων, οἰκοδομηθέντες ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν. Εἶδες θεμέλιον καὶ θεμέλιον, τὸ μὲν τῶν προφητῶν κατωτέρω κείμενον, τὸ δὲ τῶν ἀποστόλων ἀνωτέρω. Καὶ τὸ πρὸ πάντων ἄξιον θαυμασμοῦ εἶναι, ὅτι ὄχι ἀμέσως μετὰ τοὺς προφήτας, ἦλθον οἱ ἀπόστολοι, ἀλλὰ πολὺ ἐν τῷ μεταξὺ διέρρευσε χρόνος. Διατί ἄραγε; Διότι οἱ ἄριστοι τῶν οἰκοδόμων τοῦτο κάμνουσι ὅταν καταθέσωσι θεμέλιον, δὲν ἐπιθέτουσιν ἀμέσως τὴν πρὸς οἰκοδομὴν ὕλην, μήπως, ἐπειδὴ εἶναι ἀπαλωτέρα καὶ πρόσφατος ἡ κατασκευὴ τοῦ θεμελίου, δὲν δυνατεῖ νὰ φέρῃ τῶν τειχῶν τὸ βάρος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΙΣΤΕΥΩ

Πιστεύω εἰς ἕναν Θεό, πιστεύω στὴν Ἑλλάδα
γι' αὐτὰ τὰ δυὸ στὴν Ἐκκλησιὰ θ' ἀνάβω τὴ λαμπάδα.
Ἐγὼ τὸ Ἑλληνόπουλο θὰ τῶχω γιὰ τιμή μου
γι' αὐτὰ τὰ δυὸ νὰ πολεμῶ κι' ἂς δώσω τὴ ζωή μου.
Πιστεύω στὴν Πατρίδα μου, εἶμ' ἕνας Πατριώτης
οὐδέποτε στὴ Μάνα μου θὰ γίνω 'γὼ προδότης.
Θὰ τὴν δοξάσω πιὸ πολὺ καὶ θὰ τῆς δώσω κάλλη
καὶ θὰ τὴν κάνω τρομερὴ κι' ἀκόμη πιὸ μεγάλη.
Παρθένα Παναγία μου γοργὰ μεγάλωσέ με
κι' ἄντρα γερὸ καὶ ἰσχυρὸ Θέ μου σταυρόδεσέ με.
Κ' ἐγὼ νὰ γίνω γρήγορα ὁ Ἕλληνας φαντάρος
εἰς τὴν Πατρίδα μου φρουρὸς καὶ εἰς τὸν κόσμον φάρος.
Νὰ λάμψω ὅπως λάμπουνε σήμερα οἱ Φαντάροι
κι' εἶναι στὴ γῆ ὁλόκληρη τὸ ζηλευτὸ καμάρι.
Ποὺ πήρανε παράδειγμα τῆς γῆς οἱ ἰσχυροὶ
ἀπ' τὴν μικρὴ πατρίδα μας τὴν ἔνδοξη φυλή.
Ὅπως πιστεύω στὸ Θεό! ἔτσι στὸ δάσκαλό μου
τὸν πρωτοπλάστη τῆς γενιᾶς τὸν πρῶτο ὁδηγό μου.
Στὸ σεβαστό μου δάσκαλο στηρίζω τὴν ἐλπίδα
πῶς θὰ μὲ κάμῃ χρήσιμο γιὰ τὴ γλυκειὰ Πατρίδα.
Κι' ἀπὸ τὰ χέρια του θὰ βγῶ Ἕλλην ἀντρειωμένος
καὶ τὸ ντουφέκι θὰ κρατῶ καὶ θάμαι δοξασμένος.
Πιστεύω στὴν Πατρίδα μου, πιστεύω στὸ Θεό μου
στὴ Μάνα στὸν Πατέρα μου καὶ εἰς τὸ δάσκαλό μου.

ΜΙΜΗΣ ΠΑΥΛΗΣ

Δημόσιος ἔπαινος

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Ἀττικῆς
Ἀριθ. Πρωτ. 6470 Ἐν Ἀθήναις 6-2-1952

Περίληψις: Ἔκφρασις Εὐαρεσκείας

Πρὸς
Τὸν Γραμματέα Κοινότητος Καρβουνάδων Κυθήρων
κ. Κωνσταντῖνον Στάθην.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) Τὸ ἄρθρον 82 τοῦ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1949 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων νόμων περὶ Νομαρχῶν κ.λ.π.». 2) Τὸν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀναπτυχθέντα ὑφ' Ὑμῶν ἐξαιρετικὸν ζῆλον περὶ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων Σας ὡς Γραμματέως τῆς Κοινότητος Καρβουνάδων Κυθήρων καὶ τὸ ἀμείωτον Ὑμῶν ἐνδιαφέρον σχετικῶς μὲ τὰ Κοινοτικὰ συμφέροντα. 3) Τὴν ἀκάματον καὶ ἐπίπονον ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐργασίαν σας διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς διανοίξεως καὶ κατασκευῆς ὁδοῦ πρὸς Μονὴν Ἁγίας Ἐλέσης, ἔργον τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη συντελεσθῆ χάρις εἰς τὰς ἀόκνους ὑμῶν προσπαθείας καὶ τὴν πρόθυμον καὶ γενναιόφρονα ὑποστήριξιν τῶν κατοίκων τῆς Νήσου καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Κυθηρίων, καὶ 4) Τὴν τόσον ἐπωφελῆ καὶ πολύτιμον δημοσιογραφικὴν καὶ συγγραφικὴν Ὑμῶν δρᾶσιν ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἔθνους, ἐκφράζομεν Ὑμῖν τὸν ἔπαινον καὶ τὴν εὐαρέσκειαν Ἡμῶν.

Ὁ Νομάρχ

Πρὸ εἰκοσαετίας

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΦΑΥΛΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ

Πῶς ἐπῆλθε ἡ διαφωνία

Μέρος 3ον

Ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 2ον (δεύτερον) δημοσιευθὲν μέρος, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέση τὸ νέον κτίριον τοῦ Σχολείου. Φυσικὸν ἦτο ὁ ἀδελφὸς τοῦ δωρητοῦ κ. Κωνσταντῖνος Λουράντος νὰ εἶναι κατ' οὐσίαν ὁ γενικὸς ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς σχεδὸν ἐνεφανίσθησαν διαφωνίαι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ὁ κ. Φατσέας ἀπεχώρησε. Καὶ ἔπρεπε ἡ ἐναπομείνασα Ἐπιτροπὴ νὰ προχωρήση. Ἐπρόβλεπον ὅτι κρίσιμες ἡμέρες γιὰ μένα θὰ μεσολαβοῦσαν ἀλλὰ ὅπως δήποτε ἡ ἀπόφασις τοῦ δωρητοῦ ἦτο ἀμετάκλητος καὶ τὸ Σχολεῖον θὰ ἀνεκαινίζετο, ὅπως ἦτο ὁ ἀντικειμενικός μου σκοπὸς νὰ ἀξιοποιηθῆ τὸ τμῆμα αὐτὸ παραπλεύρως τῆς οἰκοδομῆς μου. Τὸ θέμα ποὺ θὰ σκοντάφταμε ἦτο ἡ δήλωσις τοῦ δωρητοῦ ὅτι δὲν θέλει οὔτε μίαν δραχμὴν ξένην. Τὸ Σχολεῖον τὸ παλαιὸν εἶχε ἰδιοκτησίαν μόνον 300 πήχεις. Καὶ ἐγὼ ἔδιδα δωρεὰν ἄνω τῶν 2 στρεμμάτων ἢ τοὺς τὸ πωλοῦσα χωρὶς νὰ πάρω λεπτὰ καὶ πλήρωνα καὶ τὰ συμβόλαια, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐδέχοντο, δ ὅτι ἐθίγετο ἡ προσφορὰ τοῦ δωρητοῦ, τοῦ γηπέδου ἔχοντος ἀξίαν τουλάχιστον εἴκοσι 20.000 δραχμῶν, καὶ ἐνῷ δὲν ἤθελε οὔτε μίαν δραχμὴν ξένην καὶ ὁ ἐδῶ ἀδελφὸς τοῦ δωρητοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ βάθος εἶχε λόγους ἐναντίον μου, διότι ἐγὼ προκάλεσα τὸν εὐγενῆ δωρητὴν πρὸς δὲ ἀνελάμβανα καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐὰν τελικῶς αὐτὸς ἤρνεῖτο νὰ ἀναλάβη καὶ δὲν μποροῦσε νὰ χωνέψη νὰ μοῦ κάμουν νέο κτίριο δίπλα στὸ σπίτι μου καὶ νὰ πάρω καὶ λεπτά.

Ἤξευρα λοιπὸν ὅτι θὰ εἶχα ἐπιπλοκὰς μὲ αὐτὸν καὶ δὲν διεψεύσθην καὶ ἔτσι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν 6ην Νοεμβρίου 1953.

Προηγοῦνται ἀποσπάσματα τῶν Συμβολαίων καὶ ἐκνικήσεως, διὰ νὰ κατατοπισθῆ ὁ ἀναγνώστης πῶς εἶχε ἡ ὑπόθεσις, ἡ ὁποία ἐστοίχησε οὐκ ὀλίγα εἰς ψεύτικους ὅρκους καὶ εἰς ἐμὲ πικρίας καὶ ἔξοδα.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ

ΖΗΤΗΜΑ ΓΗΠΕΔΟΥ

1) Ὑπ' ἀριθ. 5899 τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1885. Ἀγοροπωλησία δρχ. 20.

«...Οἱ εἰρημένοι Παναγιώτης Ἱερεὺς Κασιμάτης, Μηνᾶς Μασσέλος, Νικόλαος Μασσέλος, Νικόλαος Μασσέλος καὶ Παναγιώτης Μασσέλος, ἔχοντες ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν πλήρη κυριότητα καὶ τὴν κατοχήν των τὸ κτῆμα Καθαράκι, λεγόμενον, ὀλίγον κατωτέρω τῆς παρούσης θέσεως πλησίον τῶν ὁδῶν καὶ ἄλλων, ἀνήκον εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἰδιοκτησίας των τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐνταῦθα κειμένου ἐκ τοῦ κτήματος τούτου πήχεων τριακοσίων ἐν τεμάχιον ὅπερ θὰ εἶνε μεταξὺ τῶν δύο τηλεγραφικῶν στύλων, ἐκτίνον πρὸς ἄρκτον, καὶ ἄλλου ἑπομένου πρὸς μεσημβρίαν, ἐπώλησαν παρεχώρησαν καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον παρέδωκαν εἰς τὴν κυριότητα καὶ τὴν κατοχὴν τῶν εἰρημένων...».

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2405 Συμβολαίου ἐπωλήθη τὸ κτῆμα ὁλόκληρον εἰς τὸν ἐν Αὐστραλίᾳ Βασίλειον Ταμβάκην, καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 153 Συμβολαίου ἐπωλήθη εἰς Αὐστραλίαν τὸ κτῆμα εἰς ἐμὲ τὸ 1929.

Σημείωσις: Αὐτὸ τὸ τμῆμα ἠγοράσθη ἀρχικῶς καὶ ἐκεῖ ἐκτίσθη τὸ Σχολεῖον ἐπὶ τῶν 300 πήχεων, ἡ θέσις καθωρίζετο ἐκεῖ ποὺ ὑπῆρχον οἱ στύλοι, δὲν εἶχε πλησιαστάς, διότι τὸ κτῆμα Καθαράκι ἦτο μεγάλο. Εἰς τὸ Συμβόλαιον αὐτὸ εἶναι ἡ βάσις καὶ βάσει τοῦ ὁποίου ὁ κ. Σημηριώτης εἶπε τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 1953 εἰς τὸν κ. Λουράντον ὅτι τὸ Σχολεῖον δὲν ἔχει οἰκόπεδον.

Προχωροῦμεν εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐκνικήσεως παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ.

Ἀντίγραφον Ἀπόσπασμα αἰτήσεως πρὸς τὸν κ. Ὑποθηκοφύλακα Κυθήρων διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ βιβλίον ἐκνικήσεων.

«Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑποθηκοφύλακα, ὅπως εἰς τὸ κατὰ Νόμον παρὰ τῷ Ὑμετέρῳ γραφείῳ τηρούμενον βιβλίον διεκδικήσεων, καταχωρήσητε περίληψιν κατὰ τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ σχολείου στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως Καρβουνάδων Κυθήρων, ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1955 περὶ διεκδικήσεως ἀγωγῆς μου ἔχουσαν οὕτω:

Ἀγωγὴ Κωνσταντίνου Ἐμμανουὴλ Στάθη, κατοίκου Καρβουνάδων Κυθήρων κατὰ τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Σχολείου Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Καρβουνάδων Κυθήρων, νομίμως ἐκπροσωπουμένης δι' ἧς διώκεται νὰ ἀναγνωρισθῶ κύριος ἑνὸς τεμαχίου ἀγροῦ σχήματος Π μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων κειμένου εἰς θέσιν Καθαράκι τοῦ χωρίου Καρβουνάδων τῶν Κυθήρων, τῆς περιφερείας τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος, ἐκτάσεως δύο καὶ ἡμίσεος (2½) περίπου στρεμμάτων ὁριζομένου γύρωθεν, ἀνατολικῶς μὲ δημοσίαν ὁδὸν καὶ ἐν μέρει μὲ τὸ τεμάχιον τοῦτο εἰσχωροῦν, κατὰ τὸ μέσον σχεδὸν αὐτοῦ ὀρθογωνίου σχήματος, μὲ πρόσοψιν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, παλαιὸν διδακτήριον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καρβουνάδων, δυτικῶς μὲ ἰδιοκτησίας κληρονόμων Ἐμμανουὴλ Γεωργ. Λεοντσίνη, κληρονόμων Θεοδώρου Χαραντζᾶ καὶ κληρονόμων Ἰωάννου Στάθη, ἀρκτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Βασιλείου Κασιμάτη καὶ μὲ τὸ εἰσχωροῦν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν μου ὡς ἄνω διδακτήριον καὶ μεσημβρινῶς μὲ τὸ ἐν λόγῳ διδακτήριον καὶ τὸν ὑπόλοιπον ἀγρόν μου».

Καὶ προχωροῦμεν εἰς τὴν 6ην Νομβρίου 1953.

Ἦτο μεσημέρι, ἤμουν εἰς τὸ Γραφεῖον μου καὶ ἐργαζόμουνα γραφικὴν Κοινοτικὴν Ὑπηρεσίαν καθ'ὃ γραμματεὺς τῆς Κοινότητος. Μὲ ἐφώναξαν ἔξω, ἐξέρχομαι, βλέπω τὸν μηχανικὸν κ. Σημηριώτην, τὸν δικηγόρον κ. Λουράντον, τὸν Δημήτριον Στάθην, τὸν διδάσκαλον κ. Γεώργιον Διακόπουλον καὶ μερικοὺς ἰδιώτας, καὶ εὑρίσκοντο εἰς τὸ διάμεσον τμῆμα τῆς αὐλῆς τοῦ παλαιοῦ Σχολείου καὶ τῆς οἰκοδομῆς μου. Μὲ ἀκολούθει καὶ ὁ θετὸς υἱός μου Ἐμμανουήλ. Μοῦ λέγουν ὅτι ἦλθον καὶ θέλουν νὰ κάμουν αὐτοψίαν τοῦ γηπέδου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου Σχολείου, καλῶς εἶπεν ἐγώ. Ὁ κ. Σημηριώτης ἐζήτησε καὶ ἐπῆγα καὶ ἐπῆρα τὰ σχετικὰ συμβόλαια καὶ τοῦ τὰ ἔδωσα καὶ τὰ ἐμελέτησε, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν δικηγόρον κ. Λουράντον, τοῦ εἶπε ὅτι σύμφωνα μὲ τὰ συμβόλαια αὐτὰ τὸ Σχολεῖο δὲν ἔχει γήπεδο. Δὲν ἔγινε συζήτησις, ἐγὼ δὲν εἶπον τίποτα, ἔβγαλαν σπάγγους καὶ ἄρχισαν νὰ μετροῦν καὶ νὰ καθορίσουν πόσον θέλουν. Ἐπειδὴ ἤρχοντο πολὺ κοντὰ πρὸς τὴν οἰκοδομήν μου, τοὺς παρετήρησα ὅτι πρέπει νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ ἀρκετὸ χῶρο, καὶ εἶπον εἰς τὸν δικηγόρον νὰ ἀφήσωμε ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τοῦ πηγαδιοῦ παράλληλα μέχρι τοῦ κτήματος κληρονόμων Ἐμμανουὴλ Γ. Λεοντσίνη καὶ πάνω ἀρκετὸ πλέον τῶν δύο στρεμμάτων, ἐπρόσθεσα δὲ ὅτι κανένα σχολεῖο δὲν ἔχει τέτοιο ἐξαιρετικὸ γήπεδο. Ὁ δικηγόρος ἀπήντησε ἐπὶ λέξει ἀκριβῶς: «Δὲν μπορῶ νὰ ἀφήσω πολὺ καὶ τὴν οἰκοδομήν). Ἔγινε ἀπάνω θὰ μὲ λυντσάρουν». Ἐγὼ τοῦ ἐπρόσθεσα: «Τί δουλειὰ ἔχουν οἱ ἀπάνω μὲ τὸ δικό μου χωράφι;» (Εἶχον προμελετήσει νὰ μοῦ χαλάσουν καὶ τὴν οἰκοδομήν). Ἔγινε συζήτησις, ἐπέμεναν νὰ ὑποχωρήσω. Ἐν τέλει, τοὺς λέγω, ἔστω νὰ μείνη ὅσο θέλετε πλησίον Σχολείου καὶ οἰκοδομῆς μου ὑπὸ τὸν ρητὸν ὅρον ὅτι δὲν θὰ μανδρωθῆ.

Ὁ κ. Λουράντος ἀπήντησε ἐγωϊστικά, ὅτι ὁπωσδήποτε θὰ μανδρωθῆ. Καὶ ἐγὼ τοὺς εἶπον ὅτι διαμαρτύρομαι ἐφ' ὅσον ἀφήνω 2 στρέμματα γήπεδον καὶ προσπαθεῖτε νὰ μοῦ κλείσετε καὶ τὴν οἰκοδομήν μου, δὲν συμφωνῶ.

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Λουράντος ἐν πλήρει θυμῷ λέγει ἐκεῖ πρὸς ἐμέ: «Δὲν σὲ λαμβάνομε καθόλου ὑπ' ὄψει καὶ προχωροῦμε, ἔχασες τὰ δικαιώματά σου, τὸ πίσω μέρος ἦτο Λεοντσινιάνικο, τὸ μπροστινὸ ἔχομε τὴν κατοχὴ ἀπὸ τὸ 1885». Ἀπήντησα εἰς τὸν δικηγόρον ὅτι καλῶς προχώρα, κάνε ὅ,τι θέλεις ἀφοῦ τὸ ἕνα τεμάχιον εἶναι κατοχὴ καὶ τὸ ἄλλο Λεοντσινιάνικο. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Σημηριώτης μὲ ἐπῆρε κατ' ἰδίαν καὶ τοῦ ἀνέπτυξα ὅτι ἀπὸ τὸ πηγάδι εὐθεῖα παράλληλα πρὸς τὸ Σχολεῖον μέχρι τοῦ κτήματος κληρονόμων Ἐμμανουὴλ Γεωργίου Λενοτσίνη εἶναι ἀρκετό. Ἄλλο δὲν παραχωρῶ.

Ἔφυγα, ἔκαναν πῶς μετροῦσαν (ἀπὸ τὸ Γραφεῖο μου τοὺς ἔβλεπον) ἔβαλαν σημεῖα καὶ εἶπαν ὅτι πῆραν τὰ σχέδια καὶ ὅτι τὸ μάνδρωμα θὰ εἶναι 50 πόντους ντουβάρι καὶ κάγκελα ἀπὸ πάνω, εἶπαν ὅτι, καλὰ τὰ κανονίσανε. Ἐγὼ πλέον δὲν εἶχον καμμίαν ἀνάμιξιν διὰ τὸ κτήριον. Ἔγραψα ἕνα δημοσίευμα εἰς τὴν ἐφημερίδα μου «Ὁ ἐνσκήψας κυκλὼν εἰς Καρβουνάδες» καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου διετάχθησαν ἀνακρίσεις ἀλλὰ ὅλα ὑπῆρξαν ἐναντίον μου, εὑρισκόμην εἰς μειονεκτικὴν θέσιν, εἶχον δίκαιον, ἀλλὰ ἐδῶ ἐστράφησαν ὅλοι ἐναντίον μου καὶ συνετάχθη ἀμέσως ἀναφορὰ τῶν κατοίκων ὅτι ἐσφετερίσθην ἀρκετὸν γήπεδον καὶ προσπαθῶ νὰ σφετερισθῶ καὶ τὸ ἐναπομεῖναν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Καρβουνάδες 10 Νοεμβρίου 1953

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

τῶν κατοίκων τῆς Σχολικῆς Περιφερείας Καρβουνάδων

Πρὸς

Τὸ Σον Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

(διὰ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως Α΄ Περιφερείας Πειραιῶς).

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι κάτοικοι τῆς Σχολικῆς Περιφερείας Καρβουνάδων τῶν Κυθήρων, λαβόντες γνῶσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Κωνσταντίνου Στάθη κατοίκου Καρβουνάδων ἀπευθυνθείσης πρὸς τὸ Σον Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, τὴν Σχολικήν μας Ἐφορείαν καὶ τὸν μεγάλον Εὐεργέτην τῆς Περιφερείας μας κ. Νικόλαον Λουρᾶντον, ὑπευθύνου δηλώσεως, δι' ἧς ἰσχυρίζεται οὗτος ὅτι τὸ Σχολικόν μας γήπεδον τοῦ ἀνήκει κατὰ κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχήν, διαδηλοῦντες τὴν ἀγανάκτησίν μας διὰ τοὺς ἀνηκούστους καὶ ψευδεῖς ἰσχυρισμούς τοῦ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σφετεριστοῦ αὐτοῦ τοῦ ὡραίου γηπέδου τοῦ Σχολείου μας, κηρυσσόμεθα ἀλληλέγγυοι τῆς Σχολικῆς μας Ἐφορείας καὶ δηλοῦμεν ὅτι θὰ ἀγωνισθῶμεν δι' ὅλων τῶν μέσων ἐναντίον τῶν ἁρπακτικῶν διαθέσεων, τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Κυρίου, ἀναγκάζοντες αὐτὸν νὰ περιορισθῆ εἰς τὰ πραγματικὰ ὁρόσημα τοῦ ἀγροῦ του καὶ νὰ ἐγκαταλείψη τὸ παρ' αὐτοῦ καταληφθὲν κατὰ τὸ παρελθὸν ὅλως αὐθαιρέτως καὶ παρὰ καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων ἐννοιῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀνθρωπίνης εὐπρεπείας τμῆμα τοῦ γηπέδου τούτου. Παρακαλοῦμεν εὐσεβάστως ἐνεργήσατε ὅ,τι δεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρὸς ἀποφυγὴν ἐκτρόπων εἰς βάρος τοῦ καταπατήσαντος τὸ γήπεδον τοῦ ὡραίου μας Σχολείου.

Εὐπειθέστατοι οἱ κάτοικοι Σχολικῆς Περιφερείας Καρβουνάδων.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Καὶ ἀφοῦ ἐμεσολάβησαν διάφοραι ἐνέργειαι εἰς βάρος μου, ὑπέβαλεν ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία αἴτησιν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα καὶ ὅστις ἐξέδωκεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 3417 ἀπόφασίν του. Εἰς τὰς 6 Νοεμβρίου 1953 ἦλθε ὁ κ. Λουρᾶντος εἰς τὸ κτῆμα μου καὶ ἐπῆλθε ἡ διαφωνία, εἰς τὰς 10 Νοεμβρίου 1953, δηλαδὴ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, συνέταξεν τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον, τὸ ἔθεσεν εἰς τὸ καφενεῖον καὶ πήγαιναν καὶ ὑπέγραφαν. Ὑπέγραψαν τεσσαράκοντα ἕξ (46).

Ἐπειδὴ ἡ αἴτησις τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα, συμπεριελήφθη ὁλόκληρος εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, παραλείπω τὴν δημοσίευσιν τῆς αἰτήσεως αὐτῆς, διότι ὁ κάθε ἀναγνώστης θὰ εὑρίσκη αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δημοσιευομένης Εἰσαγγελικῆς ἀποφάσεως.

Η ΥΠ. ΑΡ. 3417 ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν Πειραιῶς

Ἀριθ. Πρωτ. 3417

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 3ῃ Ἀπριλίου 1954 ἔτους.

Ὁ παρὰ Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελεὺς Χριστόφορος Λάζαρης λαβόντες ὑπ' ὄψει α) τὴν ὑπ' ἀριθ. 2)18 Φεβρουαρίου 1954 πρὸς ἡμᾶς αἴτησιν τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀρρένων Καρβουνάδων Κυθήρων ἔχουσαν ὡς ἑπομένως: Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Καρβουνάδων τῶν Κυθήρων νέμεται διακατέχει καὶ χρησιμοποιεῖ καλῇ τῇ πίστει καὶ διανοίᾳ, ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἱδρύσεώς του, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1885 τὸ γύρωθεν αὐτοῦ γήπεδον ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα 2.000 τ.μ. Καίτοι ὅμως τὸ γήπεδον τοῦτο διακατέχεται καὶ χρησιμοποιεῖται παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου συνεχῶς καὶ ἀνενοχλήτως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1885 διὰ τὴν γυμναστικὴν καὶ τὰς παιδιὰς τῶν μαθητῶν, οἵτινες ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν καθοδήγησιν τῶν ἑκάστοτε διδασκάλων των καὶ τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν ἐφύτευσαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐντὸς αὐτοῦ διάφορα δένδρα περιποιούμενοι τακτικῶς ταῦτα ἀπὸ τῆς 6ης Νοεμβρίου π.ἔ. ὁ πρὸς Νότον γείτων τοῦ γηπέδου τούτου κ. Κωνστ. Στάθης ἤρχισε νὰ προβάλη ἀξιώσεις κυριότητος, νομῆς καὶ διακατοχῆς ἐπὶ τοῦ Σχολικοῦ γηπέδου καὶ νὰ προβαίνη ἔκτοτε εἰς διαφόρους πράξεις διαταράξεως τῆς ἀνεπιλήπτου ἐπὶ τούτου διακατοχῆς τοῦ Σχολείου μας καὶ συγκεκριμένως ἐτοποθέτησε δέματα καυσοξύλων εἰς τὸ σημεῖον τῆς δυτικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς, ἔτι δὲ τὴν 15ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. ἐκλάδευσε τινὰ τῶν ἐν τῷ Σχολικῷ γηπέδῳ δενδρυλίων, ἐπιδιώκων οὕτω νὰ δημιουργήση ὑπὲρ αὐτοῦ νωπὰς διακατοχικὰς ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ Σχολικοῦ γηπέδου, διαταράξας σοβαρῶς διὰ τῶν ἐνεργειῶν του τὴν ἐπὶ 69 συνεχῆ ἀνενόχλητον νομὴν καὶ διακατοχὴν τοῦ Σχολείου μας ἐπὶ τοῦ πέριξ αὐτοῦ γηπέδου.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν αὐθαιρέτων καὶ παρανόμων τοῦ κ. Κωνστ. Στάθη ἐνεργειῶν, δι' ὧν ἐπιδιώκεται ὁ σφετερισμὸς τοῦ Σχολικοῦ μας γηπέδου ἐγκυμονοῦνται σοβαρότατοι κίνδυνοι συγκρούσεων τελεῖ ὁλόκληρος ἡ Σχολική μας περιφέρεια ἐν ἀναβρασμῷ, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε τὸ ταχύτερον συμφώνως τῷ Λ.Ν. 1539) 1938 ἄρθρον 22 «Περὶ Προστασίας τῶν Δημοσίων κτημάτων». Δὲν παραλείπομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Κωνστ. Στάθης προβαίνει εἰς δημοσιεύσεις (εἰς τὴν ἐφημερίδα του «Τροὺθ τῶν Κυθήρων») εἰς βάρος ἡμῶν καὶ ἄλλων προσώπων, προσπαθῶν δι' ὅλων τῶν μέσων νὰ διαστρεβλώση τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἐξαναγκάση καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Σχολικῆς μας περιφερείας νὰ ἀποδεχθοῦμεν καὶ ἀναγνωρίσομεν ἐπὶ τοῦ Σχολικοῦ γηπέδου παραλόγους καὶ ἐξωφρενικὰς ἀξιώσεις του.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Δημοτ. Σχολείου Καρβουνάδων Τ.Σ. Ὑπογραφή».

β) Τὴν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 1244)6-2-54 καὶ 2421)10-4-54 παραγγελιῶν ἡμῶν γενομένην ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου Κυθήρων ἔνορκον ἐξέτασιν τοῦ θέματος ὡς καὶ τὰ προσκομισθέντα ἔγγραφα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 128)18-3-54 Ἔκθεσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου Κυθήρων

Συνηγάγομεν τὰ κάτωθι:

1. Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5899)25-2-1885 ἀγοροπωλητηρίου τοῦ Συμβ)φου Κυθήρων Ἐμ. Σεμιτεκόλου οἱ Ν. Φατσέας, Ἐμ. Λεοντσίνης κλπ. ἠγόρασαν παρὰ τῶν τέως ἰδιοκτημόνων καὶ νομέων ἐδαφικὴν ἔκτασιν 300 τετραγωνικῶν πήχεων ὀλίγον κατωτέρω τῆς τοποθεσίας «Καθαράκι» Καρβουνάδων πρὸς ἀνοικοδόμησιν Δημοσίου Δημοτικοῦ Σχολείου ἀρρένων ἥτις καὶ ἐπικολούθησε πιθανώτατα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΙΙ. Ἀπὸ τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ Σχολείου καὶ ἐν συνεχείᾳ μετέπειτα βεβαιοῦται σαφῶς καὶ μετὰ λόγου γνώσεως ὑπὸ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ μαρτυριῶν (Κων. Λουράντον, Ν. Στάθην, Δημ. Στάθην, Βρ. Στάθην, Π. Κασιμάτη, Β. Κασιμάτη κλπ.) ὅτι ρητὴ ἢ σιωπηρὰ παραχωρήσει τῶν τέως ἰδιοκτημόνων (Οἰκογένεια Λεοντσίνη καὶ κτήτωρ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου) τὸ Δημόσιον διὰ τῶν ἑκάστοτε ἐκπροσώπων τοῦ Σχολείου τούτου καὶ τῶν μαθητῶν ἐπεξέτεινε τὴν κατοχήν του ἐπὶ χώρου πολλῷ μείζονος τοῦ ἀγορασθέντος διὰ τοῦ προδηλωθέντος Συμβολαίου πρὸς ἀνατολάς, βορρᾶν καὶ δυσμὰς μέχρις τῆς ἁμαξιτῆς ὁδοῦ ἔνθα καὶ δενδροφύτευσιν ἐνήργησε τὸ Σχολεῖον διὰ τῶν μαθητῶν τοῦ παλαιότερον καὶ προσφάτως ἀλλὰ καὶ συνεχῶς πράξεις κατοχῆς ἐνήργει δι' ἀνορύξεως φρέατος πρὸς Νοτο - Δυσμάς, γυμναστικῶν ἀσκήσεων, παιδιῶν τῶν μαθητῶν κ.λ.π.

ΙΙΙ. Τὸ Σχολικὸν κτήριον δὲν φαίνεται ἀνεγερθὲν κατὰ τὸ Νότιον ὅριον τοῦ ἀγορασθέντος γηπέδου (οὗτινος ἐλλείπει ἀκριβὴς προσδιορισμὸς ὁροθετήσεως), ἀλλὰ περὶ τὰ 20 μέτρα βορειότερον τούτου καὶ πιθανώτατα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τοῦ ἀτύπως παραχωρηθέντος καὶ παραλειφθέντος μείζονος γηπέδου τῆς οἰκογενείας Λεοντσίνη καὶ κτήτωρ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

IV. Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 153)5 Ἰουλίου 1929 ἀγοροπωλητηρίου τοῦ συμ)φοῦντος Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Σίδνεϋ Αὐστραλίας ὁ Κωνστ. Στάθης ἠγόρασε παρὰ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου καὶ νομέως Βασιλ. Ταμβάκη ἀγρὸν ἀπροσδιόριστον ἐκτάσεως παραπλεύρως τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀρρένων Καρβουνάδων, μὲ κτήματα Ἐμμανουὴλ Λεοντσίνη μουσοῦνι, Παναγ. Λεοντσίνη, Κωνστ. Λεοντσίνη Μουσοῦνι, Πέτρου Ἱερ. Κασιμάτη ἢ Θωδορέτου καὶ βατὴν ὁδὸν Καραμουτοῦ, ὅπερ ὁ δικαιοπάροχος εἶχε ἀποκτήσει κατὰ τὴν τοποθεσίαν Καθαράκι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ.θ. 3414)22 Νοεμβρίου 1915 ἀγοροπωλητηρίου τοῦ Συμ)φου Κυθήρων Παν. Νικηφοράκη.

V. Ὁ Κωνστ. Στάθης οἰκοδομήσας βραδύτερον οἰκίαν κατὰ τὸ βόρειον τοῦ ἀγορασθέντος χώρου ὑπερέβη κατὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτῆς τὴν πρὸς Νότον τοῦ Σχολικοῦ χώρου ὁροθετικὴν γραμμὴν ἣν μετ' εὐλαβείας φέρεται τηρῶν ὁ ἀπόδημος δικαιοπαροχός του Βασίλειος Ταμβάκης διὰ τοῦ ἐντολοδόχου πατρός του Παναγιώτου Ταμβάκη ρητῶς ἐφιστῶντος τὸν σεβασμὸν τοῦ ὁρίου εἰς τοὺς κολλήγους, καλλιεργητὰς Βρεττὸν Στάθην κ.λ.π. Ἐν συνεχείᾳ δὲ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ δὴ κατὰ τὴν κατοχὴν 1941—44 ἐπεξέτεινε τὴν κατοχήν του α) ἀνεγείρας πέραν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς (παλαιᾶς καὶ νέας) οὗτινος ἡ βορεία πλευρὰ εἰσχωρεῖ ἐντὸς τῆς νοητῆς προεκτάσεως τῆς βορείας πλευρᾶς τῶν σχολικῶν ἀφοδευτηρίων κειμένων πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Σχολικοῦ κτηρίου καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ Σχολικοῦ χώρου ὅστις παρεμβάλλεται μεταξὺ Σχολείου καὶ οἰκίας Κωνστ. Στάθη καὶ β) δημιουργήσας ἀγκιναροφυτείαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχετικοῦ χώρου καὶ κατὰ μῆκος τῆς νοτίας πλευρᾶς τῆς οἰκίας του εἰς πλάτος 6 τὸ πολὺ μέτρων.

VI. Ἐνῷ ὅμως πέραν τοῦ καταληφθέντος τούτου τμήματος οὐδέποτε ἤγειρε ἀξιώσεις ὁ Κωνστ. Στάθης προδήλως προκρίνων ὡς προσφορωτέραν τὴν σιωπηρὰν διαδοχικῶς ἐπέκτασιν εἰς βάρος τοῦ ἀμέμπτως δημοσίᾳ καὶ ἀνεμποδίστως κατεχομένου σχολικοῦ χώρου μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου 1953 ὅτε παρουσίᾳ τούτου μὴ ἀντιλέξαντος ἐγένετο ἐπίσημος ὑπὸ τοῦ Μηχανικοῦ Σημηριώτη καταμέτρησις τοῦ Σχολικοῦ χώρου πρὸς ἀνακαίνισιν τοῦ Σχολείου δαπάναις τοῦ ἐν Αὐστραλίᾳ δωρητοῦ Νικολάου Λουράντου ἀφίνουσα εἰς τὸν Κωνστ. Στάθην ἐν συνεχείᾳ τῆς οἰκίας του καὶ πρὸς βορρᾶν τὴν κατειλημένην λωρίδα γῆς, μετά τινας ἡμέρας δι' ἐγγράφων δηλώσεων καὶ δημοσιεύσεών του προσεφέρετο νὰ δωρήση (;) ὑπὸ ὅρους τῶν πέραν τῆς λωρίδος ταύτης καὶ μέχρι τοῦ φρέατος τοῦ σχολικοῦ χώρου, ἐγείρων ἀσαφῶς πως ἀξιώσεις ἐδαφικὰς καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ Σχολικοῦ κτηρίου ἔνθα οὐδέποτε ἐνήργησε πρᾶξιν τινὰ κατοχῆς ἢ ἤγειρεν ἀξίωσιν μέχρι τοῦδε, καὶ οὕτω ἀμφισβητῶν καὶ διαταράσσων τὴν διὰ τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας κατοχὴν τοῦ Δημοσίου ἐπὶ

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΦΑΥΛΟΚΡΑΤΙΑΣ

τῆς ἐν θέματι περιοχῆς.

Ἐπειδὴ κατ' ἀκολουθίαν ὑπόκειται περίπτωσις ἐπεμβάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως κατ' ἄρθρον 22 τοῦ Α.Ν. 1539)38 προκειμένης ἀμφισβητήσεως διακατοχῆς μεταξὺ ὀργάνων τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιώτου ἐπὶ ὁρισμένου κτήματος ἡ δὲ προσωρινὴ ρύθμισις εἶναι προδήλως ἐνδεδειγμένη λόγῳ τῆς ἐπειγούσης ἀνάγκης ἀνακαινίσεως τοῦ Σχολικοῦ Κτηρίου,

Διατάσσομεν:

Τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν των κατάστασιν ἀπαγορευμένης α) εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Ἐμ. Στάθην, κάτοικον Καρβουνάδων πάσης πράξεως κατοχῆς χρήσεως ἢ ἄλλης ἐπεμβάσεως ἐπὶ τοῦ χώρου τοῦ ἀρχομένου ἀπὸ παραλλήλου πρὸς τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς ἐν τοποθεσίᾳ «Καθαράκι» Καρβουνάδων οἰκίας του γραμμῆς ἀπεχούσης 6 μέτρα ἀπὸ τὴν πλευρὰν ταύτην καὶ διηκούσης ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, καὶ β) εἰς τὸ Δημόσιον (Σχολικὴν Ἐφορείαν Δημοτ. Σχολείου Ἀρρένων Καρβουνάδων) πάσης ὁμοίας πράξεως ἐπὶ τοῦ νοτίως τῆς αὐτῆς γραμμῆς κειμένου χώρου, γ) διατηροῦμεν ἐν τῇ κατοχῇ τὸν μὲν Κωνστ. Στάθην ἐπὶ τοῦ βορείως τῆς οἰκίας του κειμένου Σταύλου, τὸ δὲ Δημόσιον (Σχολικὴ Ἐφορεία Δημοτ. Σχολ. Ἀρρένων Καρβουνάδων) ἐπὶ τῶν Σχολικῶν ἀφοδευτηρίων κατὰ τὴν αὐτὴν τοποθεσίαν ἐν ἢ περιπτώσει θάτερον τῶν ἐν λόγῳ δομημάτων, ἐξέχει τῆς τεθείσης ὡς ἄνω γραμμῆς μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως τῶν ἑκατέρωθεν δικαιωμάτων.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς
ΧΡ. ΛΑΖΑΡΗΣ

Κοινοποίησις:
Ὑπουργεῖον Οἰκονομ. (Διεύθ. Κτημάτων)
Ὑπουργεῖον Παιδείας (Στεγ. Σχολ. Ὑπηρ.)
Ὑποδιοίκησιν Χωρ)κῆς Κυθήρων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

ΑΙΤΗΣΙΣ ΕΠΑΝΑΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

Ἐν Καρβουνάδες τῇ 30 Ἰουνίου 1954

ΑΙΤΗΣΙΣ

Κων)τίνου Ἐμμ. Στάθη
Κατοίκου Καρβουνάδων—
Κυθήρων

Περὶ ἐπανασυζητήσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3417 Εἰσαγγελικῆς ἀποφάσεως προσωρινῶν μέτρων.

Πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πειραιεῖ Πρωτοδικῶν
Εἰς Πειραιᾶ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν εὐλαβῶς νὰ ἀναφέρω τὰ κατωτέρω ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3417 ὑμετέρας ἀποφάσεως προσωρινῶν μέτρων.

1) Ἡ αἴτησις τῆς Σχολικῆς ἐφορίας ἀναληθῆ γράφει ὅτι νέμεται τὸ γήπεδον 2.000 τετραγωνικὰ μέτρα ἀπὸ τὸ 1885, καὶ τὸ σκεπτικὸν τῆς ἀποφάσεως ὅτι σιωπηρῶς ἐπεξέτειναν τὴν κατοχὴν πέραν τῶν 300 ἀρχικῶν πήχεων διὰ σιωπηρῶν παραχωρήσεων.

Τὸ Σχολεῖον οὐδέποτε ἤσκησε νομὴν ἐπὶ τοῦ γηπέδου. Τὴν νομὴν νομίμῳ τίτλῳ τὴν εἴχομεν ἡμεῖς οἱ συνεχεῖς δικαιοπάροχοι ποὺ ἐδόσκαμε τὰ ζῶα μας καὶ κατοικοῦμεν. Τὸ Σχολεῖον ἠγόρασεν τεμάχιον 300 πήχεων τὸ 1885. Τὸ σχολεῖον ἐκτίσθη κατὰ τὸ 1890 καὶ σὲ ἕνα μικρὸ μέρος τοῦ γηπέδου ἔκαναν λίγη γυμναστικὴ τὰ 20 παιδάκια τῶν μεγαλυτέρων τάξεων ¼ τὴν ἑβδομάδα καὶ αὐτὸ τῇ συγκαταθέσει μας καὶ πέραν τούτου οὐδέν.

2) Ἀναληθὴς ἐπίσης ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἐδενδροφύτευσαν καὶ ἀπέκτησαν κατοχήν. Τὸ 1936 ὅπου ἐγκατεστάθην καὶ κατοικῶν ἐδῶ δὲν ὑπῆρχεν πράσινον φύλλον μόνον ἄγριο μέρος, λάκκοι, ἀγκάθια, βάτοι κ.λ.π. δενδροφυτευθὲν καὶ ἰσοπεδωθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὡς ἀναλύεται λεπτομερῶς ἐν τῷ ἐν τῇ Εἰσαγγελίᾳ ὑποβληθὲν λεπτομερῶς ὑπόμνημά μου.

3) Ἀναληθὲς ὅτι τὴν 6ην Νοεμβρίου π. ἔ. ἤγειρα ἀξιώσεις κυριότητος. Ἐγὼ κατέχω τὸ κτῆμα νομίμῳ τίτλῳ κατὰ νομὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα ἀπὸ τοῦ 1929 καὶ οἱ δικαιοπάροχοί μου ἀπὸ τοῦ 1885 καὶ οὐδέποτε διεκόψαμεν ἢ ἀπουσιάσαμε. Αἱ ἑκάστοτε Σχολικαὶ Ἐφορίαι ἅπασαι ἀνεγνώριζον τὴν κυριότητά μας καὶ διαβιούσαμεν ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ.

Αὐτὸ τὸ βεβαιώνει ἡ ἰδία σημερινὴ Σχολικὴ Ἐφορία λέγουσα εἰς τὸ ἀπὸ 10) 11) 53 ἔγγραφόν της (ἐπισυνάπτεται ἐν τῷ ὑπομνήματί μου) ὅτι οὐδεμία προκάτοχος σχολικὴ ἐφορία διεμαρτυρήθη ποτέ. Ἀλλὰ πῶς νὰ διαμαρτυρηθῇ ὅταν εἶναι ἰδιοκτησία μου καὶ παρέχω καὶ πᾶσαν εὐκολίαν.

4) Ἀναληθὲς ἐπίσης εἶναι ὅτι προσπαθῶ νὰ σφετερισθῶ τὸ Σχολικὸν γήπεδον τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ὑπῆρξεν σχολικόν. Ἐγὼ ἐνδιαφερόμενος γιὰ τὸ στολισμὸ τῆς γειτονιᾶς αὐτῆς τὸ προώριζα πάντοτε διὰ δωρεὰν εἰς τὸ σχολεῖον.

Αἱ σχολικαὶ ἐφορίαι τὸ ἀνεγνώριζον. Καὶ πρὸ τριετίας περίπου ὁ διδάσκαλος κ. Διακόπουλος τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ μὲ ἐπεσκέπτετο καὶ ἠρώτα ἂν ἤμουν διατεθειμένος νὰ παραχωρήσω διὰ συμβολαίου τὸ γήπεδον εἰς τὸ Σχολεῖον. Εἶπον ὅτι εὐχαρίστως τὸ παραχωρῶ δωρεὰν ὅταν θὰ ἀνεγερθῇ νέον κτίριον, ὅπως καὶ τὸ πράττω, καὶ δὲν τὸ δέχονται οἰκοδομοῦν ὅμως καίτοι ἐπίδικον.

5) Κακόβουλος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τώρα τοποθετῶ ξύλα, κλαδεύω δενδρύλια κ.λ.π. Ἐγὼ σὰν νοικοκύρης, τὰ ξύλα μου τοποθετημένα βόσκω τὰ οἰκόσιτα ζῶα μου στὸ γήπεδο, ἄνω τῶν 2 στρεμμάτων καὶ κλαδεύω τὰ δενδρύλλια, διὰ τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἄλλος ἐνδιεφέρθη ποτέ, καὶ οὔτε ἦσαν εἰς θέσιν νὰ τὸ πράξουν.

6) Εἰς ψευδεῖς καταθέσεις ἔχει στηριχθῆ ἡ παράγραφος εἰς τὸ σκεπτικὸν τῆς ἀποφάσεως ὅτι ἐπεξέτεινα τὴν διακατοχήν μου κατὰ τὴν κατοχὴν οἰκοδομήσας σταυλίσκον καὶ ὅτι δῆθεν ἐνήργουν δολίως. Ἐγὼ κατὰ τὴν ξένην κατοχὴν οὔτε μίαν πέτραν δὲν ἔκτισα, ἀχρηστευθέντων ὑπὸ Σβώλου τῶν οἰκονομιῶν μου, εὑρισκόμενος δὲν ἐν διωγμῷ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἐξορισθεὶς καὶ φυλακισθεὶς εἰς Πάρνωνα τῇ ὑποδείξει αὐτοῦ τοῦ διώκοντός μοι σήμερον Προέδρου τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας Ν. Στάθη, καὶ τότε ὑπευθύνου τῆς Κοινότητός μας τοῦ Ε.Α.Μ. Εἶναι θαῦμα πῶς ἀπέφυγον τὴν «Τροῦπα» καὶ οὐδέποτε ἐνδιαφέρθηκα διὰ τὰ μηδαμινὰ καὶ κακοβούλως ἀναγραφόμενα ἐν τῇ αἰτήσει τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας ψευδολογήματα.

καὶ 7) Οἱ ἀντίδικοί μου Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας Ν. Στάθης καὶ δικηγόρος Κ. Λουράντος ὅστις εἶναι τὸ πᾶν καὶ ἐνεργεῖ κατ' ἀπόλυτον κρίσιν του, ἐντολοδόχος τοῦ Δωρητοῦ, κατόπιν τῆς ἐκδόσεως τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀποφάσεως, ποὺ δὲν ὑπῆρχεν οὐδεὶς σοβαρὸς λόγος ἐκδόσεως οὔτε κίνδυνοι, οὔτε διασάλευσις τῆς τάξεως καὶ δὲν εἶχε τοιοῦτον δικόωμα ὁ κ. Εἰσαγγελεύς, καὶ ἐνῶ δωρεὰν ἐδίδοντο καὶ δίδονται 2 στρέμματα ἐκλεκτοῦ γηπέδου, ἐτοιχοκόλλησαν εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ χωριοῦ ἐν ἀντιγράφῳ αὐτὴν καὶ διελάλησαν ὅτι ἐκέρδισαν τὸ γήπεδον καὶ θὰ ἀρχίσουν νὰ οἰκοδομοῦν καὶ δὲν θὰ μὲ λάβουν καθόλου ὑπ' ὄψιν. Ἔτσι καὶ ἔγινε.

Τὴν 15ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. μεταφέρουν πέτρες. Τὴν 24ην τοῦ ἰδίου μηνὸς σκάβουν θεμέλια, κτίζουν καὶ σήμερον τὸ μισὸ ἔργον ἔχει συντελεσθῆ καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀποπερατοῦται.

Ἀναγνωρίζω τὴν χρησιμότητα τοῦ Σχολείου, καὶ διὰ τοῦτο καίτοι πένης κάμνω τὴν δωρεὰν τοῦ γηπέδου, δὲν εἶναι ὅμως ἐλευθερία καὶ εἶναι πρωτοφανὴς καταπάτησις τοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος νὰ μοῦ καταπατοῦν τὴν ἰδιοκτησίαν μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν διαίως. Διεμαρτυρήθην ἀμέσως, στεροῦμαι συνηγόρου, πτωχὸς ἀγρότης, οὐδεμία ἐνέργεια.

Κύριε Εἰσαγγελεῦ,

Τὰ πραγματικὰ αἴτια τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἀναγράφονται λεπτομερῶς ἐν τῷ παρ' ὑμῖν εὑρισκομένῳ ὑπομνήματί μου μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν συμβολαίων, ἀντιγράφων, σχεδιαγράμματος κ.λ.π. Καὶ εὐλαβῶς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ τὰ μελετήσητε. Θὰ πεισθῆτε καὶ θὰ δώσητε δικαιοσύνην εἰς ἕνα πτωχὸν ἀλλ' ἔντιμον ἀγρότην. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποβάλω τὴν παροῦσαν μου αἴτησιν περὶ ἐπανασυζητήσεως, διότι οἱ ἀντίδικοί μου ἐπαναπαυόμενοι ὅτι δι' αὐτοὺς τὸ ζήτημα ἐτελείωσεν καὶ τὸ γήπεδον εἶναι ἰδικόν των θὰ προχωρήσουν. Θὰ περιμανδρώσουν τὸ γήπεδον, ὡς διαδίδουν, εἰς τὰ σημεῖα τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν, θὰ μοῦ κλείσουν τὸν αὐλισμὸν τῆς κατοικίας μου, ὅπως καὶ διὰ τῆς Ἀστυνομίας μὲ ἠνάγκασαν νὰ μεταφέρω τὰ καυσόξυλά μου ἀπὸ τὴν θέσιν των, καὶ θὰ εἶμαι ἀναγκασμένος ἢ νὰ προχωρήσω ἐγὼ εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ὁριστικοποίησιν τοῦ ζητήματος μὲ τὰς σκληρὰς δι' ἐμὲ οἰκονομικὰς συνεπείας ἢ νὰ ἀχρηστευθῆ κατὰ μέγα μέρος ἡ ἰδιοκτησία μου καὶ κατοικία μου καὶ ἄδικα καὶ χωρὶς λόγον.

Διὰ ταῦτα

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Νόμου 1539) 38 παρακαλῶ εὐλαβῶς ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ ἐπανασυζητήσητε τὴν ὑπ' ἀριθ. 3417 ὑμετέραν ἀπόφασιν καὶ καθορίσητε τὴν προσωρινὴν γραμμὴν ἀπὸ τὰ σημεῖα «Ἐθνικὴ ὁδὸς εὐθεῖα πρὸς τὰ κάτω καὶ νότον χεῖλος τοῦ φρέατος, εὐθεῖα πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς τὸ κτῆμα κληρονόμων Ἐμμανουὴλ Γ. Λεοντσίνη καὶ ἀκριβῶς 5 μέτρα ἀπὸ τῆς δυτικῆς γωνίας τῶν ἀφοδευτηρίων ὅπου ἐτοποθετοῦντο τὰ καυσόξυλα». Διὰ τῆς προσωρινῆς αὐτῆς λύσεως θὰ μοῦ δόσητε τὰ μέσα νὰ συνεχίσω νὰ αὐλίζωμαι ὅπως ἐπὶ 18 χρόνια μέχρις ὁριστικῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ θὰ σᾶς εὐγνωμονῶ.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Αἰτῶν
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΑΘΗΣ

Δὲν μοὶ ἐδόθη καμία ἀπάντησις. Μόνον μὲ ἐπεσκέφθη ὁ Ἀντισαγγελεὺς κ. Ἠλιάδης. Εἰς τὸ ἑπόμενον τί ἐλέχθη.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

Εἰς τὸν ἀείμνηστον νέον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ ΒΕΖΟΝ

Ἄγγελε χρυσοπτέρωτε, τσάκισαν τὰ φτερά σου
ἄφισες τὴ μανοῦλα σου κι' ἀρραβωνιαστικιά σου.
Ἄγγελε σὲ μεγάλωσε μὲ κόπους ὁ μπαμπᾶς σου,
καὶ ποῦ νὰ βρῆ παρηγοριὰ στὴ μαύρη συμφορά σου.
Ἀντὶ γαμπρὸς καὶ στέφανα γρήγορα νὰ φιλήσουν
ἄξαφνο τὸ δυστύχημα, κόλυβα νὰ στολίσουν.
Μὲ τοὺς ἀγγέλους πέταξες νὰ πάης ἀγγελοῦδι,
εὐγενικὸ πολύ, καλό, πεντάμορφο λουλοῦδι.
Παράκλησι νὰ κάνης στὸ Θεό, μὲ ὅλη τὴ ψυχή σου,
νὰ στείλη τὴν παρηγοριά, στοὺς δυστυχεῖς γονεῖς σου.
Τὰ ἀνθηρὰ τὰ χρόνια σου, μέσα εἰς τὴ χαρά σου,
ἐσβύσανε στὰν ἀστραπή, τὰ νειᾶτα τὰ δικά σου.
Πίκρα μεγάλη σκόρπισες, ἀπάνω στὸ Νησί σου,
παράδεισο καὶ λίβανο, νὰ εὕρη ἡ ψυχή σου.
Ἔφυγες ἀστέρι λαμπερό, ἥλιος δὲν φωτίζει,
στὰ μάτια τῶν γονέων σου, τὸ δάκρυ πλημμυρίζει.
Ἔφυγες κι' ἡ χώρα μας στὸ δάκρυ 'ναι πνιγμένη,
ἐπέταξες σὰν τὸ πουλί, 'μορφιὰ χαριτωμένη.
Ἔφυγες μέσ' τὰ νειᾶτα σου, μ' ὅλη τὴ λεβεντιά σου,
καὶ κρύα πλάκα σκέπασε, τὰ μάτια τὰ δικά σου.
Χάρε, πῶς ἀπεφάσισες, νὰ στείλης τὸ μαχαίρι,
καὶ νὰ χωρίσης ἄπονα, ἕνα ὡραῖο ταῖρι;
Στὰ 23 χρόνια σου, πάνω εἰς τὴν ἀκμή σου,
στῆς μάνας σου τὴν ἀγκαλιά, ἐβγῆκε ἡ ψυχή σου.
Τὸ λογικό μου σταματᾶ, τὰ μάτια μου βουρκώνουν.
καὶ τὴ δική σου τὴ μορφή, μπροστά μου φανερώνουν.
Νᾶναι 'λαφρὸ τὸ χῶμα σου, ἄγγελοι σύντροφοί σου,
κι' ὁ πόνος τῆς μανούλας σου αἰώνια μαζί σου.
Σὲ κλαῖνε τ' ἀδελφάκια σου, σπαράζει ἡ ψυχή τους,
οὐδέποτε θὰ ξεχαστῆς καθ' ὅλην τὴ ζωή του.
Οἱ χάρες σου ἀξέχαστες, χρυσὴ ψυχή, Ἁγία,
ἀρωματένια πλάκα σου, ἡ μνήμη αἰωνία.

Ὑπὸ κ. ΜΑΡΙΑΣ ΤΡΙΑΡΧΗ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΑΓΑΠΗΣ

2ον

ΗΘΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Καὶ νὰ σκεφθῆ κανεὶς ὅτι ἡ ἀπομόνωσίς του αὕτη γίνεται στὸν αἰῶνα ποὺ, μὲ τὴν ἀφάνταστη πρόοδο στὰ μεταφορικὰ μέσα, ἡ ὑδρόγειος κατέληξε νὰ γίνῃ συνοικισμός. Καὶ νὰ ποὺ μέσα στὴν ἴδια κοινωνία τὸν χωρίζει μιὰ τέτοια ἀπόστασις ἀπὸ τὸν ἄλλον! Ἀλήθεια, πόση ἀπόστασις μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ διπλανοῦ μας! Πόση ἀπόστασις χωρίζει τὴν ζωή μας ἀπὸ τὴν ζωή του, τὴν καρδιά μας ἀπὸ τὴν καρδιά του. Ἔχει ὅμως καὶ τὰ ἐλαφρυντικά του, ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος γι' αὐτὴ τὴν ψυχολογικὴ κατάστασι. Ἐθαμβώθηκε ἀπὸ τὴν τεχνικὴ πρόοδο κι' ἐνόμισε ὅτι μαζὶ μὲ τὰ κομφόρ, μαζὶ μὲ τὴν ἄνεσι καὶ τὴν εὐμάρεια καὶ γενικῶς μὲ τὴν βελτίωσι τῶν ὑλικῶν ὅρων διαβιώσεως, θὰ εὕρισκε τὴν εὐτυχία καὶ τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς. Ἐδόθηκε ὁλόκληρος στὶς ἐπαγγελίες τῆς ἀρνήσεως, γιατὶ ἐπίστευε ὅτι συνέπεια ὅλης αὐτῆς τῆς προόδου θὰ ἦταν ἡ ἐξημέρωσις καὶ ἐξευγένησις τῶν ἠθῶν, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀδέλφωσις. Τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ εὐμάρεια ἑνὸς ἀτόμου ἢ Κράτους δὲν εἶναι νὰ μελετᾶ μόνον γιὰ τὸ στομάχι του, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἐν ἐπιφυλακῇ διὰ νὰ ἀγωνισθῆ διὰ τὴν ἀλληλεγγύην τῶν ἀνθρώπων καὶ διὰ τὰς εὐγενεῖς χριστιανικὰς καὶ ἐθνικὰς ἰδέας.

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Κρίσεις τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἁγίας Ἐλέσης

26—11—60

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεώς μου στὸ Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Ἐλέσης, ἐκφράζω τὸν ἐνθουσιασμόν μου καὶ τὰ συγχαρητήριά μου γιὰ τὴν προσπάθειάν Σας καὶ εὔχομαι κάθε ἐπιτυχίαν, ὥστε τὸ Μοναστήρι καὶ ἡ θαυμασία περιοχή του νὰ γίνουν μιὰ πραγματικὴ ὄασις.

Κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Ἀρχιτέκτων

Μὲ ἐνθουσιασμὸν ἐπεσκέφθην τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ἁγίας Ἐλέσης καὶ εὐχαριστήθην πολύ, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν ὡραίαν θέαν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν νοικοκυροσύνην καὶ καθαριότητα ποὺ εἶδα. Ὀφείλονται λοιπὸν συγχαρητήρια εἰς τὴν διοικοῦσαν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ εὔχομαι κάθε εὐτυχίαν εἰς τὸ Μοναστήριον.

26—11—60

Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Μηχανικὸς

Η ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΙΣ

Ἡ ΔΕΗ ἀπαν

Κατόπιν σχολίου μας εἰς τὴν παρελθοῦσαν ἔκδοσιν σχετικῶς μὲ τὴν ἠλεκτροφώτισιν συνοικισμῶν Πούρκων, Γαυδιανίκων καὶ Ἁγίας Ἐλέσης, ἡ Δ.Ε.Η. διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 909 τῆς Περιφερειακῆς Δ θύνσεως Νήσων ἐγγράφ της, μᾶς γνωρίζει τὰ κάτω

«Ἡ ἠλεκτροδότησις τοῦ κισμοῦ Πούρκων ἐκρίθη π τὸ παρὸν ἀνέφικτος λόγῳ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκη των του καὶ εἰς μεγάλας ἀλλήλων ἀποστάσεις κει νων, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀνεβ θη ἡ ἐκτέλεσίς της δι' εὐθε τερον χρόνον.

Ἐξ ἄλλου, ὁ οἰκισμὸς Γ διάνικα δὲν ἔχει περιληφ εἰς τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν πρόγρ μα ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς ὑπ θρου, πλὴν ὅμως ἡ περίπ σίς του θέλει ἐπανεξετασ κατὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν π γραμμάτων τῶν προσεχῶν τῶν.

Χρήσιμα πράγματα

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΑΚΟΥΣ

Κατὰ τὴν περίοδον ποὺ μέγας διδάσκαλος τῆς Οἰκο μένης «Παῦλος» ἔζη εἰς τ κόσμον, κάποια Αὐτοκράτει ἤθελε νὰ τὸν συναντήση. Ἀ λὰ ὁ Παῦλος ἦτο διδάσκαλ τῆς Οἰκουμένης, ἀλλὰ εἰργ ζετο ἐπιπροσθέτως, διότι ἤθ λε ὅταν ἐφιλοξενοῦσε τινὰ ἔχη τροφὴν ἰδικήν του διὰ δώση.

Ἐκανόνισαν λοιπὸν ἐν γνοίᾳ τοῦ Παύλου τὴν συνά τησιν ὡς μίαν ἁπλῆ γυναί ποὺ ἤθελε νὰ ἴδη τὸν Πα λον.

Πῆγαν ἐκεῖ ὅπου ἔμενεν Παῦλος, εἶχε ἕνα τραπεζά καὶ ἔγραφε καὶ δὲν ἔδω καμμὰ σημασία στὴν γυναίκ Καὶ ἡ γυναίκα εἶδε λαμπε Γράμματα στὸ μέτωπον τ Παύλου ὡς ἑξῆς: «Παῦλ Ἀπόστολος Χριστοῦ» καὶ ἔτ ἐλύθη ἡ ἀπορία της.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ἀπολογισμὸς πωλήσεων ὑ πὲρ τῶν ἐκκλησιῶν Ἅγιο Γεώργιος, Ἅγιος Εὐστάθιο Καρβουνάδων, κληρονομία Κωνσταντίνου Γ. Στάθη.

1) Ἀντώνιος Ραΐσης, χαλ σματα καὶ πασαβάδες δραχ μὰς τρεῖς χιλιάδας (3.000).

2) Παναγιώτης Στάθης Λι φυτο Κεραρίνης δραχμὰ (καὶ μικρὸ πρίνερο) 5.500.

3) Παναγιώτης Γεωργ. Στ θης τὰ μέσα Λακούδα εἰς Κε ραρίνη δρχ. 700.

4) Ἀντώνιος Ραΐσης τὰ πρ βολάκια καὶ τὸ κομμάτι εἰ τὸν Ἅγιο Πέτρο δρχ. 3.000.

5) Ἀντώνιος Στάθης τ Λιόφυτο εἰς τὸν Ἅγιον Βασ λειον δραχμὰς 2.500.

Σύνολον δρχ. 14.700.

32.835 ΞΕΝΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΑΙ ΗΛΘΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κατὰ τὸν Φεβρουάριον

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον τὸ σύνολον τῶν ἀφίξεων ξένων τουριστῶν εἰς τὴν χώραν μας ἀνῆλθεν εἰς 32.835 ἔναντι 28.384 τοῦ ἰδίου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ 22.727 τοῦ 1968. Ἐσημειώθη δηλαδὴ αὔξησις 15,7% καὶ 44,5% ἀντιστοίχως.

Ἀναλυτικώτερον, κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον, αἱ κρουαζιέραι ἐσημείωσαν αὔξησιν 41,5% ἔναντι τοῦ 1969 καὶ 78% ἔναντι τοῦ 1968. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ηὐξήθη κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἔναντι τοῦ ἰδίου μηνὸς τοῦ 1969 καὶ τοῦ 1968 κατὰ 48,3% καὶ 18,9% ἀντιστοίχως. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ξένων ὑπηκόων, ἐνεφάνισεν αὔξησιν 12,1% καὶ 46,4% ἀντιστοίχως, ἔναντι τοῦ ἰδίου μηνὸς τῶν ἐτῶν 1969 καὶ 1968.

Κατὰ τὸ δίμηνον Ἰανουαρίου - Φεβρουαρίου, τὸ σύνολον τῆς τουριστικῆς κινήσεως τῆς χώρας, ἀνῆλθεν εἰς 68.940, ἔναντι 58.894 τοῦ ἰδίου διαστήματος κατὰ τὸ 1969 καὶ 48.637 τοῦ 1968, σημειωθείσης οὕτω αὐξήσεως κατὰ 17,1% καὶ 41,7% ἀντιστοίχως.

Ἡ προκύψασα σημαντικὴ αὔξησις τῶν περιηγητῶν κατὰ τὸ ὡς ἄνω δίμηνον ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ ἔτους 1968 ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰς ἀφίξεις: α) Ἀμερικανῶν ἐξ ΗΠΑ (21.455 ἔναντι 17.190 ἤτοι + 24,8%), β) Γάλλων (5.080 ἔναντι 4.631 ἤτοι + 9,7%) γ) Γερμανῶν (5.652 ἔναντι 5.504 ἤτοι + 2,7%), δ) Ἄγγλων (6.372 ἔναντι 5.899 ἤτοι + 8,0%) καὶ ε) Ἰταλῶν ὑπηκόων (2.044 ἔναντι 1.433 ἤτοι + 42,6%).